

להבת שלהבת קודש

בענייני צניעות

מתוך שיחת הגה"צ דתהלות ישראל - הרב אהרון צבי רומפלר שליט"א
יוצא לאור ה' אלול תש"ע

שיחת הגה"צ דתהלות ישראל שליט"א בא' מהשיחות (מיוחד לאנ"ש) בענייני מצב הזמן
מהדורה מתוקנת עם הוספות שנשמטו בהדפוס שיצ"ל (שלא על ידינו).
ובו יתבאר: ענין הבירור האחרון, והבדלה בין קדש לחול ובין אור לחושך, והבהרת ענין הקול
מלחמה במחנה.

דבר המערכת

א ב ג ד ה ו ז ח ט י

יא יב יג יד טו טז יז יח

דבר המערכת

הנה מאמר זה כבר הופץ לרבים ע"י מי שהוא שהגיע לידו המאמר לפני
שנגמרה כתיבת כל המאמר והערכתו ולפני שעברה בקורת והגהת הרב
שליט"א והיה עדיין דבר שאינו מתוקן, וכידוע שדברים הנכתבים מתוך
הקלטות בדרך כלל לא נכתבים בדיוקנות כל המילים ויוצאים על ידי כך
הרבה טעויות ולפעמים ממש בהיפוך מהנאמר, ונזכיר פרט א' לדוגמא
ממה שראינו עתה גם בזה שהו"ל שבמקום א' (ואולי יותר) במקום שהיה
צ"ל תיבת "עסקנים" כתוב שם "רבנים" וזה דבר קל מאוד שיטעה
השומע הקאסטא. ומי יודע עוד כמה טעויות נמצאים שם ועדיין לא
עברנו על השאר לבדוק איזה טעויות עוד נמצאים שם.

ועוד שהיה חסר ממנו הרבה דברים חשובים שמובאים כאן במהדורה זו שהם משלימים הענין והבנתה המליאה והרי אמרו חז"ל "דבר ולא חצי דבר" על כן יש לשים לב לקרוא את מהדורה זו החדשה הנחוצה לידיעת דבר השלם בס"ד.

והנה גם עתה במהדורה זו ויתרנו על הגה ובקורת הראויה כי מכיון שיצ"ל הראשון לפני זמנו לכן אצנו להו"ל מהדורה זו תיכף ומיד במשך יומיים אחרי הראשונה כדי שלא יחסר המזג וגם לחשוך ספק טעויות שעלול להיות מתוך הראשון.

והנה בעצם רצוי להיות מאמר זה רק פנימי כי לא נאמרה במטרה לצאת בקשרי מלחמה, אלא ע"מ להודיע לאנ"ש והסרים למשמעתינו השקפתינו הברורה בענ"ז ושלא להשתתף עם המעוררים מחלוקת וחילול השם והירוס בתי בניי כמבואר בפנים המאמר, בכל זאת אחרי שכבר יצ"ל והפיצו אותה בצורה של חצי דבר לכן הרשה הרב להמציאו לכל מי שיבקש ונתון ינתן לו לזכות את מבקשי ד' במאמר השלם ובתנאי שיקראוהו כולו כסדרו מתחלה ועד סוף ולא כמחפשי בקורת ומבקרי מומין שקוראים רק קטעים מכאן ומכאן בכדי לראות אולי ימצא בה איזה בדק, ומבקשי אמת וצדק בודאי יפיקו רצון מאת ד' בס"ד.

על שאלת רבים להביע דעתינו העניי בענין ההסתבכות במלבושי הנשים, כבר גליתי דעתי שאיני יודע בדיוק על מה המדובר ואינני בקי כ"כ בזה וגם לא במנהג הקדום, (ב' כבר גליתי דעתי לגבי כמה וכמה ענינים שאינני מהקובעים בעניני הנהגות ואפילו לגבי הפרט הנני נמנע מזה בדרך כלל ומכש"כ לגבי הכלל כידוע לכולכם, כי זה ניתן לגדולי ופוסקי הדור האמיתיים שהם צדיקים וגדולים בתורה ויראה יחדיו, ומכיון שלא זכיתי עדיין אפילו למדריגה קרובה לזה לכן אינני רוצה להיות מהקובעים בענינים (*),

(*) וגם הנני מפחד מגודל הנסיון והיצה"ר שמתנפל היום על מי שעומד במקום גדולים וכמשאחז"ל כל הגדול מחברו יצרו גדול הימנו (ואחז"ל במקום גדולים אל תעמוד), ואע"פ שהרי זה כלל שהיה נוהג תמיד אבל היום ה"ז ביותר פי כמה וכמה כי היצה"ר והסט"א משתוללים היום בכל שארית כחם (בבחינת לפני שבר גאון) להכשיל דוקא הממונים על הצבור (וזה מכח רוב אשמת העם היום וכמ"ש דורשי רשומות עה"פ אשר נשיא יחטא לאשמת העם כידוע ומכיון שהם שלוחי צבור עליהם נאמר ש"ץ שטעה סימן רע הוא לשולחיו).

והתפקיד שלי הוא רק לחזק ברכיים כושלות בעבודת ד' ית' ובקשת האמת במה שגם נפשי חשקה להיות חלקי בין מבקשי האמת והצדק, (ולצערי הרב גם למדה זו להיות ממבקשי האמת באמת לאמתו עדיין לא הגעת), לכן הנני משתדל בס"ד להיות לכל הפחות נספח ונטפל ולסייע לאלו שרוצים להיות ממבקשי האמת ולחזקם עם הכונה לחזק את עצמי יחד עמהם.

ובכל זאת רצוני להגיד עתה כמה מילים בענין זה מטעם שאבאר בסיום הדברים בס"ד, ואקדים מה שכבר אמרנו לפני זמן קצר לגבי כל שאר הענינים, וכמו"כ הוא בענין הצניעות שתמיד כשיש איזה ספק יש לברר מהו הנהגה הישנה מדורות שלפנינו וכמש"כ צאי לך בעקבי הצאן ואם אנו עושים כמוהם בדיוק כך אין אנו טועים בשום פעם ועוד עי"כ אנו נחשבים מונהגים מרועי ישראל הקודמים ובזה אנו נכללים ונטפלים לדורות הקודמים ואנו נעשים עי"ז קשורים להז' רועים וזה מה שמסיים הפסוק ורעי את גדיותיך על משכנות "הרועים" כלומר הז' הרועים, ועי"כ אנו שמורים מכל שאר ירידות הדור מכיון שאנו נחשבים כחלק מדור הקודם לכן הקליפה השולטת בדור שאנו נמצאים בה אינה יכולה לנגוע ולפגוע בנו, ועל אלו שנוהגים כאמור עליהם נאמר ובגוים לא יתחשב משא"כ מי שמשנה ומשתנה לפי ירידת הדורות והעולם ה"ה ח"ו מפקיע עצמו מבחי' הן עם לבדד ישכון אלא נספח לכל הגוים והעולם שיורד תמיד (עי' לקמן) עד שתתמוטט לגמרי ולא ישאר ממנה זכר כלל ד"י.

ב'

וכמו"כ הוא בענין הצניעות שאין עלינו להתחשב עם ירידת הדורות אלא עלינו להשאר כמו שהיינו בכל הדורות, ויש לדעת שהמקור להשינוי שחלה בענין הצניעות ובפרט בתקופה האחרונה מקורו הוא מההתבוללות הנוראה ששלטה ע"י המשכילים הארורים ושאר המתחדשים מה שלא היה מעולם מאז היתה ישראל לגוי קדוש.

ועמש"כ החזו"א (אגרות קצ"ח) וזל"ק, ההתייחסות בענין הצניעות ההתייחסות האמיתית שלנו אל כל שינוי מלבוש ישראל היא לשמוע מה היא דעתו של מי שהורגל מדור הקודם טרם נתפשטה המחלה (כלומר השינוי לבוש), כי רק הוא זוכה שדעתו עדיין ישרה ונאמנה וביכולתו לראות את הדברים בצורתם ומקומם המדויק עכ"ל (*).

(*) כלומר שלא מספיק לעיין בשו"ע ופוסקים לראות מה מותר ומה אסור כמו בשאר כל ההלכות, אלא צריכים לקבוע הלבוש הצנוע (והצניעות בכלל) כפי מנהג אמותינו ומסורת הדורות אפילו מה שלא מוזכר בפוסקים (וכן מצינו גם בפוסקים שהזכירו הרבה פעמים שמדרך בנות ישראל הצנועות להקפיד על כך וכך ועפ"ז קבעו הלכה לנהוג כן אע"פ שאין לה שום מקור בגמ').

ודא עקא שהיום התרגלו לדון הכל לפי השקפת הדור הזה הירוד לגמרי במצב הצניעות, וגם התרגלו לדון ולקבוע הכל לפי שכל האנושי ההגיוני ועיני בשר, ולא לפי דעת תוה"ק והמסורה הקדושה, וכשנמצא דבר שההגיון קובע איזה דבר שלא מתאים ע"פ דעת התוה"ק והשו"ע (*) דוחקים לפרש את דברי התוה"ק ולהתאימם לפי דעתם האנושי המסולפת, וזה מכח מה שמושפעים היום מהגוים ומלימוד השכלותיהם והשכלת היוונים והכופרים ומהשפעת הרחוב של היום, אבל מה שצריך להיות ההשקפה וההכרעה באמת היא רק ע"פ התורה אשר יורוך ולא בצירוף השקפת בני"א ומכש"כ לא בצירוף השקפת הסוטים מדרך המסורה ושבהפקירא ניח"ל להקל עליהם כמה שיותר מעול התוה"ק ובן בנו של ק"ו שאסור לצרף השקפת החופשיים לפי מה שימצא חן גם בעיניהם, וגם אסור להתחשב כלל במה שהם מתלוצצים מאתנו וממלבושינו כשמלבושינו הם ע"פ התורה והמסורה, אבל לצערינו הרב אפילו היותר קיצונים ומקפידים בדברים אחרים בכל זאת בדברים שלא הורגלו בהם גם הם נתפסים בהשקפת הרחוב היום.

(*) החזו"א היה אומר תמיד שבכל דבר לפני שאני מחליט הנני מוכרח להתייעץ עם היועצים שלי ומי הם היועצים שלי הם הגמ' והשו"ע, ע"כ, וזה מה שנשכח היום ע"י השפעת העבודה זרה של היום שהוא הפסיכולוגיה הארורה והשפעת הבעלי מקצוע כביכול, שהם מלמדים את הצבור מה שלמדו מהגוים ד"י לדון ע"פ ההגיון ולדחוק א"ע לפרש את התורה והשו"ע לפי הגיונם האנושי וזה סטייה היותר גדולה מדרך התוה"ק כמו שכבר נתבאר במק"א, (במאמר על עזבם את תורתנו ובספר ד' רועי ובקונטרס חנוך לנער).

ולכן כל המנהגים הישנים בצניעות בנות ישראל שנהגו בהם בכל הדורות שלפנינו נראה מוזר בעינינו וכאלו זה ח"ו דבר של שגעון לפי שכל ההגיוני האנושי שלנו היום, ועיקר סיבת כל הקלקולים היום הוא מפני טעם הנ"ל ומפני שמתפעלים ומתחשבים עם מה יאמרו הבריות ומתביישים מהם ודא עקא וצרה גדולה לנו ועוברים בזה על מאחז"ל הוי כנמר. עז

אבל האמת הוא שעלינו לבטל לגמרי דעתינו והשקפתינו ומבטינו להתנה"ק ולמסורה הישנה ולקבלה עלינו באהבה וברצון בלי לערב נגיעתנו כלל ולא להתחשב כלל אם הענין מוצא חן בעינינו ובהגיונינו או לא ואפילו אם לפי מבטינו ודעתנו (המושפעת מהשפעת הרחוב של היום) ה"ז נראה כשגוען גמור, ולכן אין להתחשב בעיני הצניעות וכדו' איך זה נראה להשקפת אנשי דורינו כלל אלא הבחינה הוא אם הולכים בעקבי הצאן של כל הדורות עד עכשיו או לא.

ומה שטוענים שהיום מאחרי שגברה הפריצות והשתנתה הצורה גם אצל השומרי תורה ומצוות לכן מי שרוצה לנהוג בצניעות כמו פעם ומחזיקה במנהגים הישנים שנשכחו בדורינו היום מכת ירידת מצב העולם הרי היא נחשבת מן המתמיהין ומסתכלים עליה כמשונה ומשתוללת וכאילו שהיא גורמת חילול השם וממאסת כבוד הצניעות בעיני אנשי הדור המתפרץ ולכן הם טוענים שענין זה אע"פ שפעם היה נחשב לצניעות היום נהפוך הוא שזה נחשב לפריצות וכו' ועל כן הם טוענים שאסור להחזיק בה וכיוצא בו וכל מיני סברות כאלו, והנה כל בר דעת יבין שאין צריך לענות על כסילות זו ועל זה נאמר אל תען כסיל כאולתו, רק משפט א' יש להשיב שאם האדם שומר על כל דרכיו בכל עניניו שלא ישנה מצורת הדורות הקודמים אזי מכיון שהוא נספח לדורות הקודמים כנ"ל לכן כל ההבטחות והשמירה שהבטיח ד' ית' לאבה"ק אליהם ועל זרעם יתקיים ג"כ בנו בשמירה מעולה באותו דרגא שהיה אצלם ולא ישתנה ולא יפחות ממנה, משא"כ מי שמשנה ומוריד מדרגת הנהגתו מורידים דרגת השמירה וכל ההבטחות ג"כ כפי ערך ירידתו, וזה מרומז בפסוק (מלאכי ג' ו') אני ד' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם, ע"כ, כלומר כל זמן שמצדכם אין שינוי פְּלִי בהנהגתכם בשמירת תורתני ועבודתי אזי גם אתם לא כליתם, כלומר אין שינוי בהנהגתי ושמירתני כלפיכם ולא יעשה בנו כלה ח"ו ולא יפחות משמירת התמידית עלינו בשמירה מעולה, ויתקיים בנו המקרא הנה לא ינוס ולא יישן שומר ישראל בין בגשמיות (*) ובין ברוחניות.

(*) כלומר שלא נצטרך אפילו לעשות שום השתדלות ושמירה מצדינו אלא מן השמים ישמרו עלינו לגמרי וכמו שמצינו בזמן המקדש כשהיו עושים רצונו של מקום שכתוב ולא יחמוד איש ארצך וכמבואר בחז"ל שכשהיו עולים לרגל היו מניחים שדותיהם בלי שום שמירה ולא נגנב ולא ניזק.

וכבר העיד הנביא (ישע"י נ"ט ט"ו) בנבואתו על דורינו זה דור עקבתא דמשיחא שכך יהיה בזמן ההוא "וסר מרע משתולל" וכמשאז"ל (סנהדרין צ"ז). ובפרש"י שם שכל מי שיהיה סר מרע יאמרו עליו כל הבריות שוטה הוא, ועל כן אלו שרוצים להשאר בצורה הנקרא היום נורמאלי ולשיטתם אסור להיות כמשתולל בעיני הבריות הם כופרים בנבואה זו ח"ו וחלקם מן המעכבים את הגאולה, כי כל זמן שלא תתקיים נבואה זו לא תוכל להתקיים הנבואה של הגאולה הבאה אחריה וכמבואר ענין זה בגמ' (סוף

מס' סנהדרין (צ"ז), ואין מה להוסיף לאלה הדברים שהם דברי התוה"ק ודברי חז"ל ברורים (*).

(* ואין הכונה לעשות בכונה דברים שע"כ נהיה נראים כמשתוללים בעיני העולם (בכדי לתת מקום לנבואה זו להתקיים בכדי לקרב ע"י הגאולה שלימה) הס מלהזכיר כי כל מצות התוה"ק המה דרכי נועם ומקובלים בעיני כל (ואפילו בעיני האומה"ע) ואפילו המצות שהם חוקים ואין להם טעם מפורש (בדרך ההגיוני ושכל האנושי) כמבואר בפנים בסמוך, אלא כוונת הפסוק לומר שבדור האחרון תהיה שפלות הדור כ"כ גדולה שמי שיקיים מצות התורה שהם באמת מלא ישרות וחסן וכבוד בכל זאת מכיון שיהיה שונה מכל הדור ההוא ויסור מדרך הרע של דור ההוא יסתכלו עליו (אפילו בני"י) כמשתולל עבור קיום המצות וכל הלכות התוה"ק אבל לא ע"י שיעשו דברים שאינם ישרים ואינם מקובלים ע"פ דרכי נועם של התוה"ק, וענ"י מובן לכל בר דעת.

ובודאי שגם בדור ההוא יהיו כאלו שיעשו דברי השתוללות ויתלו זה במצות התוה"ק ויקראו עצמם סרים מהרע כי בדור חולה כזה לא יחסרו משוגעים מכל מיני סוגים שונים ומשונים, אבל השפלות תהיה שאנשי הדור לא יהיה להם ישרות השכל להבחין בין טוב לרע ובין המשתוללים באמת לבין העושים באמת נח"ר להקב"ה ויסתכלו גם עליהם כמשתוללים ח"ו ועל כן צריך האדם בדור זה להתפלל הרבה (ובכל יום) לד' ית' הדריכנו באמתך ולמדנו וגו' הורינו ד' דרכיך אהלך באמתך וגו', וכשיהיה לו ספק בדברים יקבע לו רב ת"ח וירא שמים מרבים אשר ממנו ישאל כל ספקותיו וכדאיתא במשנה (אבות פ"א מ"ט) עשה לך רב והסתלק מן הספק, ולפני שיבחר ויקבע לעצמו רב ג"כ יתפלל לד' שיכוון אותו לבחור כראוי, (וע"ע בהערה כה').

ועוד יותר יש להבין בזה שהמצב הזה שיסתכלו עלינו כשוטים עבור שמירת תורתנו הק' ומנהגי ישראל הקדושים זה א' מהתיקונים שעלינו לעבור בכדי לזכות להגאולה שלימה כי זה מכפר עלינו על מה שחטאנו (בגלגולינו הקודמים שסטינו מדרך התוה"ק או בטלנו איזה מצוה מפני מורא ובושה מבשר ודם) ועתה ע"י קבלת העלבון הזה מאהבה ואנו מקיימים בזה משאחז"ל מוטב שיהא אדם שוטה כל ימיו ואל יהיה רשע שעה אחת לפני המקום ב"ה, בזה אנו נעשים מתוקנים וזכים וראויים לקבל פני משיח צדקינו והגאולה שלימה.

ד'

ועוד יש להוסיף לענין זה שא' מהסיבות שגורמים שהחופשיים מסתכלים עלינו בשנאה ובזלזול כזה שמחזיקים אותנו לשוטים ה"ז מחמת זה שאנחנו מסתכלים כך ח"ו בשנאה ובזלזול על המתחסדים בהפרזה (אע"פ שכונתם לטובה) ולכן במדה כנגד מדה התנהגותינו משפיעה עליהם כך, וענ"י מבואר מפורש בספר חסידים (סימן ר"ט) שכאשר אנו מזלזלים ח"ו בדברים שבקדושה ה"ז גורם שגם הגוים יזלזלו בהם ע"ש

(*) , וזה דומה למש"כ (שמות ו' י"ב) הן בני"י לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה וגו', וכפי פירושו של הנו"א שם שע"י שבני"י לא שמעו ולא שמו לב לנבואת מרע"ה זה מה שמשפיע על פרעה ג"כ שלא ישמע אל מרע"ה, ע"ש, נמצא שע"י חטא זה שאנו מזלזלים באלו שמשתדלים להתקרב לדי' ית' ומתגעגעים להיות נקראים בנים לדי' אלקינו זה נחשב בעומק הענין זלזול כלפי די' ית' ח"ו מכיון שמזלזלין בבניו אהוביו וכמו שכל מי שיש לו הערכה להמלך אינו מזלזל בבניו ואהוביו אפילו אם יהיה לו בקורת עליהם ואיננם בשלימות הראוי להם לפי מעמדם בכל זאת מפני אהבתו להמלך ויקרת כבודו בעיניו ה"ה מכבד גם את בניו ואהוביו איך שהם, ולכך ע"י עוול זה (של הזלזול) בוראים קליפה כזו שגורם להחטיא אחרים ג"כ בזלזול כבוד די' ית' וזלזול תורתו ומצותיו ואהוביו.

(*) וז"ל אם תראה בית של צדיק או בהכנ"ס חרב, או רשעים דרים בו, דע שישראל היו דרים בו דרך בזיון וכן ביהמ"ד שנוהגים בו קלות ראש סופו נופל ביד ערלים דיו לעבד שיהא כרבו, כי לא נהגו נכרים קלות ראש ובזיון בבית ה' עד שנהגו בו ישראל שנאמר (ירמ"ז ז' י"א) המערת פריצים היה הבית הזה ואח"כ וארוה כל עוברי דרך לעולם לא יעשו הערלים רעה אלא א"כ יעשו ישראל תחילה רעה ביניהם זה לזה ולא יתבזו ת"ח אא"כ יבזו זה לזה תחילה או שמבזין את התורה ואין מוחין בידם.

ונמצא שמה שמתרבה היום כ"כ הרבה חילולי השם והתלוצצות משומרי תורה ומצוות ומשניאים כבודם וכבוד די' ית' ה"ז פרי חטאינו ולכן נוסף גם החלה"ש שהם עושים על עונינו להיות נחשב כאילו אנחנו עשינו זאת ח"ו מכיון שאנו הגורמים כך, ואוי לנו על זה ומי יודע כמה קטרוג וחרון אף ה"ז מוסיף לעולם וכמה הוספת צרות ויסורים באים להעולם עבור כל זה, והחי יתן אל לבו וישוב לתקן מעשיו בעוד מועד, ודי בזה לעורר את לבבות יראי די' ומכבדי שמו ית', ואם אנחנו נתקן ענין זה ונכבד את מכבדי די' ית' ומצוותיו בזה נגרום הרמת קרן שמו ית' ותורתו ועמו בכל העולם וכל מה שנוסיף במצות די' במקום שהיו מזלזלים בהם ומתלוצצים מהם אדרבה יוסיפו כל העולם לכבד ולהעריך אותנו ואת מצותינו אפילו אלו שלא נראים מכובדים ע"פ ההגיון האנושי.

ויש לראות ענין זה גם מתוה"ק במש"כ (דברים ד' ה') ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים וגו' כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים וגו' ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה וגו', ויש להקשות איך נאמר כאן שעל חקים יאמרו הגוים כך הלא איתא ברש"י ריש פי' חקת לגבי מצות פרה אדומה שאדרבה האומה"ע מונין את ישראל לאמר מה טעם יש בה, אלא התשובה היא שבאמת יש לכל מצות התוה"ק חן וכבוד שכל רואיהם יתפעלו מהם ויכבדו אותם לא מכת טעם ההגיוני אלא (אפילו החוקים שאין להם טעם ע"פ ההגיון ושכל האנושי עכ"ז) מכת אור הרוחני אור די' ששורה עליהם יראו בהם החן ויבינו שיש בהם מעלת החכמה העליונה המופלא ומכוסה מהם.

אבל כל זה דוקא כשבנ"י עושים רצונו של מקום ושומרים מצותיו ית' בכבוד הראוי להם משא"כ כשאין עושין רצונו של מקום כראוי אלא מזלזלים בהמצוות אזי אין חן המצוות ניכר לאומה"ע ואדרבה הם מוניים אותנו עליהם, ולכן במצות פרה אדומה שניתן לנו ע"י חטא העגל בזה דוקא ה"ה מונים את ישראל וצוחקין ממצותינו וזה מכיון שזה בא על חטא ועל מצב של אין עושים רצונו של מקום וכמבואר.

ה'

ומה שיש טוענים שהחינוך הקיצוני גורם לילדים לבעוט ולמרוד בכל שמירת הדת וכיוצ"ב הנה זאת היא טענת המשכילים שטענו כך בזמניהם, והמתבונן יוכל לראות שהרי זה טעות גלו"י והעלמת עין מהמציאות במה שהחוש מעיד שהירידה ופריקת עול של הצעירים אצל אלו שהתנהגותם לא כ"כ בקיצוניות אלא פתוחים יותר בחינוכם וקרוב להרוח של היום אצלם מצוי התפרצות וירידת דרך התורה אצל הצעירים באופן מבהיל ביותר פי אלף ממה שאצל הקיצוניים שמקרים כאלו ל"ע הם מעטים מאוד במיעוטא דמיעוטא, אבל ע"פ רובא דרובא של משפחות הקצוניים כולם נשאים באותו החינוך שקבלו בבית הוריהם ושורה בביתם ת"ל שמחה ונחת וחיזוק בענין הצניעות בבחינת ויגבה לבו בדרכי ד', וגם שלום בית שורה אצל אלה יותר מבתים היותר פתוחים.

והמיעוטא דמיעוטא של הירידה אין זה אלא או מפני השחתה

במדות אצל ההורים שמטילים אימה יתירה בביתם (ולאו דוקא בענין הצניעות אלא בכל ענין וענין הם עושים מתח ומטילים אימה יתירה גם במה שאינו שייך לשמירת התורה"ק והחינוך) ועוברים על משאחז"ל (..) אל יטיל אדם אימה יתירה בתוך ביתו, וזה מה שגורם המרידה אצל הילדים ולא שום דבר אחר כלל אבל דרך תורתנו הק' הוא בדרכי נועם ומלווה באהבה ולהכניס בלב הילד אהבה רבה לד' ולתורתו ומצותיו ית' ואמונה ובטחון בד' והגבהת לבם בדרכי ד', ואחרי כל ההקדמת החינוך בדרך והשקפה זו בצורה של דרכי נועם הרי הסגירה לילדים הוא הדרך הישנה ודרך התורה"ק ומסורת האבות ואינו מזיק ח"ו אלא אדרבה מרפא אותם ממלמת יצרם ומקושי טבעם ומרענן ומשמח כמש"כ פקודי ד' ישרים משמחי לב, ורפאות תהי לשריך גו', אלא שצריך להיות כמו שהיה באמת בדורות שלפנינו בזמן שהיה עדיין שנים כתיקונם כנ"ל באהבה רבה ואהבת ד' ובטחון ואמונה ודרכי חן כנ"ל, וה"ז דבר שאינו מצוי כלל וכלל בבתים הפתוחים דוק בכל האמור, דוק ותשכח ותמצא מה גורם יותר ירידה אם דרך התורה"ק

והמסורה הישנה והמתוקה מדבש ונופת צופים או להבדיל הדרך המושכלת של היום עם התפתחויות והמקצועיות בחינוך.. ובכל שמות הנרדפים אם זה פסיכולוגיא או פדגוגיא או עבודת סוציאלי וכל מיני עבודה זרה של היום די"י, וי"ר שירחם ד' על עמו ונחלתו ויפתח עינינו ולבנו לראות את האמת הברור ויגאלנו מכל התגברות הס"א ויושיענו ויגאלינו בקרוב למען שמו.

ועוד יש מקרים של ירידת הצעירים ח"ו שבאמת אינה מכח אשמת ההורים כלל וכלל אלא שזה מגזירת כבשי דרחמנא ותיקונים על חשבונות מגלגולים שעברו, וכן מצינו אצל צדיקו של עולם חזקיה המלך ע"ה כמבואר בנביא ובחז"ל ובמקרים אלו אין שום חכמה ותבונה שיעזור נגד גזירת שמים, והמתחדשים והמתחכמים של היום שחושבים בטפשותם שבדרך מקצועי ומומחי של כחי ועוצם ידי יוכלו לשנות הגזירה ה"ז כפירה גמורה ודומה לע"ז שבזמן הבית שהאמינו שע"י שיעבדו לע"ז ימשך להם הצלחה שלא קבלו מאת ד' ית'.

ודבר אחד רצוני להגיד מה שכבר השמענו בזמן האחרון מקרוב, שסימן מסור בידינו שכל מחלוקת וריב והתנגדות שיוצא נגד המתחזקים בכל ענין שבקדושה שכוונת המתחזקים הוא לש"ש להתקרב לד' ית' אפילו במקרה שהם טועים קצת מדרך הישרה לפי דעת המתנגדים בכל זאת היוצא במלחמה נגדם הרי הוא בודאי משלוחי הסט"א ויצה"ר (כאשר יתבאר בהמשך הדברים) ועתיד ליתן את הדין ואפילו אם זה מתלבש באנשים חשובים וכמשאחז"ל שהיצה"ר מתגרה ומתאחז ביותר בתלמידי חכמים.

ובכדי להבין יותר סתירת שיטת היוצאים למלחמה אפילו לפי שיטתם שטוענים שהמתחסדות יצאו מהשיטה הישרה בהפרזתם בלבושם ושלכן ראוי לצאת נגדם, ננסה להבהיר הענין בס"ד, הנה יש מאמר מהרוזינער שאמר על הפסוק (דברים י"ד א') בנים "אתם" לד' אלקיכם, וגוי שכמו שדרשו חז"ל במק"א (ר"ה כ"ה). (ע"פ אשר תקראו אותם אל תקראו אותם אלא קרי ביה "אתם" רש"י שם) "אתם" אפילו מוטעין, כמו"כ יש לדרוש כאן עכדבה"ק, ולפ"ז יוצא שמי שכונתו טהורה להתקרב לד' ית' ולהיות בבחי' בנים לד' אפילו יטעה במעשיו באיזה צורה ואופן שהיא בכל זאת ה"ה נחשב בחי

בנים אתם גוי מאחר שכוונתו היא לטובה ע"מ להתקרב לדי ולדרך התורה"ק והמסורה הישנה שקבלנו מאבוה"ק ולהיות בבחינת בנים לדי אלקינו.

וכמו"כ הוא בענייני צניעות שבזה בודאי מתקרבים מאוד לדי ית' וממשיכים גם השראת השכינה ושמירה בינינו מכל נזק וצרה בין בגשמיות ובין ברוחניות ואנו נעשים עיי"ז בבחי' בנים אתם לדי אלוקיכם, ולכן אפילו אם במקרה שטעו קצת לפי שיטתם, בכל זאת בודאי שאסור להדליק להב שלהבת ריב ומחלוקת נגדם מכיון שהם בניו האהובים של די ית' וכמו במשל בשר ודם מי שיוצא נגד בניו של המלך בודאי יתחייב בנפשו ונחשב כמורד בהמלך כמו"כ בענ"ז מי שיוצא בלהב ושלהבת אש המחלוקת נגדם הרי זה בודאי אשו וחיציו של היצה"ר ומתחייב בנפשו על הזיקו (*).

(*) וענ"ז שהזכרנו עפ"ד הרה"ק מרוזין ובמה שנוגע להענין המדובר עליה עתה יש ללמוד גם מדברי האר"י ז"ל ממה שמובא סיפור מזמן האר"י ז"ל שהיה איזה יודי עם הארץ שהיה מנהגו לעשות איזה ענין מפני שמכח עם הארצות שלו חשב שמצוה הוא, וכשנודע הענין להרב של המקום גער בו בנזיפה ואמר לו להפסיק, והודיע האר"י להרב הזה שנודע לו ברוח קדשו מן השמים שמזה הענין שעשה הע"ה בתמימותו הגדול ובלב שלם לעשות נח"ר לדי ית' היה נח"ר גדול מאוד למעלה (מכיון שעשהו הע"ה בלב טהור ובכונה טובה וטהורה) ומכיון שהרב ההוא מנעו מזה וביטל נח"ר ההיא מלמעלה, עבור זה נגזר על הרב שלא יוציא שנתו וכך היה ל"ע ע"כ הסיפור, ולפ"ז ילה"ב שאפילו אם יש לפי שיטתם של המתלוננים שיש להם צדק בתלונתם עכ"ז הרי בודאי הלוחמים האלו מבטלים ומונעים נח"ר מלמעלה ולכן בזה אלו שפוגעים בהם בנשים העושים כך בתמימות וצדקת לבם ה"ה נלחמים ח"ו נגד די ועל כן יש לכל אחד לפחד מאוד מלהכשל בדבר כזה ח"ו וידע כי בנפשו הוא.

ומכש"כ שיש לראות הסימן הנ"ל יותר ברור על ידי שאנו רואים שאותם המתלהבים ומשתתפים להמתלהבים ומחזיקים בידם איננם מתלהבים כמו"כ ויותר לגבי לגזור פריצות עמינו המרובים היום ובפרט בענין הפריצות הגדולה המתפשט לאחרונה בכל פינה גם אצל נשות מחנינו אע"פ שהם שודדים ומקלקלים והורסים כל שמירת הצניעות וזה הדבר גורם להריסת וירידת כל היהדות וקדושת בתי ישראל וכל דורותינו העתידיים כמבואר בספה"ק ובדברי החת"ס ועוד (*), וע"כ כשאנו רואים שדוקא לצאת נגד המתחסדים יוצאים בלהב להבת שלהבת ולא כלפי שאר המקלקלים וקלקולים ד"י ואפילו אם יוצאים פעם בהכרזה אין זה באותה הבערה והאש כלל וה"ז סימן מובהק בודאי שהאש והקנאות הזאת בא מהסט"א ממש (**), ושורשה מקליפת עמלק שע"ז נאמר מלחמה לדי בעמלק מדור דור שענינו היא להכניס קרירות בכל ענייני קדושה כמש"כ אשר "קרד" וגוי כמבואר בספה"ק.

(*) ואינו מובן כלל איך עסקנינו ומזכי הציבור אלה שותקים ואין הענין מפריע מנוחת נפשם, ועי' דברים חריפים שכתוב בנביא נגד רועי ישראל שיהיו נדונים בהגאולה שלימה על שלא רעו את צאן די ית' אלא במקום זה רעו את עצמם ע"ש (יחזקאל ל"ד).

(**) וידוע הסיפור מהרה"ק ר"פ מזבארזא שפעם התחשק לו ללבוש תפלין גם בתפלת מנחה, וכשרצה להניחם הרגיש התלהבות גדולה בלבו עוד יותר מההנחת תפלין לתפלת שחרית, ואז תיכף ומיד חשב לעצמו איך יתכן שבבוקר שהוא מצות עשה מדאורייתא יתלהב לבו פחות ממה שלהוספה והתחסדות, הרי זה בודאי סימן שהרעיון וההתעוררות והחשק הזה בא לו מצד היצה"ר ולא מצד הקדושה ועל כן תיכף ומיד סר מזה ולא הניחם ע"כ הסיפור, ומזה יש ללמוד הכלל הזה הנזכר בפנים.

ועוד יש לראות מה שלאחרונה אחרי שמתוספים ת"ל נשים צדקניות שמחזירים עטרת תפארת הצניעות הישנה על ראשינו נתעורר לעומת זה הרבה שנאה כנגד הענין אצל אלו שאינם חפיצים בזה אע"פ שבדרך כלל הם גם נחשבים מהמקפידים על לבוש הצנוע, בכל זאת כשרואים (או רואות) צורת המסורה הישנה ממש הרי זה מרגיז אותם (ואותן) בצורה מופרזת עד שמבזים ומבזות את המתחזקות בצורה שפלה שמתאים לגוים ושונאי ישראל עד שישנן כאלה שמעזיזים (ומעזיזות) להוציאן מבתי כנסיות ובתי שמחות בניזיפה והעלבה נוראה ועשו כך לנשים חשובות וצדקניות וכידוע שעשו כך לאשה חשובה אשת חבר של ראש ישיבה ות"ח גדול מפורסם מנקיי הדעת שבירושלים, פוקו חזו לאיזה מצב הגענו לעשות רָשָׁע כזאת ולהלבישו בלבוש של מצוה ולמחות על בזיון כבוד בניי וכו', והנה אמחז"ל המלבין פני חבירו ברבים אין לו חלק לעוה"ב ומצינו שזה נאמר אפילו אם מעליבים אדם על חטא שחושדים בו עליה כמבואר בגמ' (בי"מ סוף פ' הזהב), וא"כ בן בנו של ק"ו כמה חמור הדבר כשמבזים בני אדם על מצוה שעושים, ואינו מובן איך ששאר נשים רואות בהעלבה הזאת (בבתי כנסיות וחתונות) ושותקות ואינם מוחות נגדם (אע"פ שלפעמים ה"ז רק בחורות חצופות וקלות דעת שעושות כן), וגם כשפוגשים אותן ברחוב ה"ה מבזים אותן ואפילו אנשים נגשו לנשים האלו וגערו בהן בניזיפה ועלבון נורא ושכחו לגמרי מגדרי הצניעות שאנשים יתנפלו על נשים ד"י, והרי זה דומה למה שהיו אומה"ע מבזים בניי כמש"כ באיכה (ד' ט"ו) והיו צועקים עלינו סורו סורו טמא קראו למו סורו סורו וגוי וכמש"כ שם (ג' ס"א ס"ב ס"ג) שמעת שְׁפִתַי קמי והגיונם עלי, שְׁבִתָם וְקִימָתָם .. אני מְנַגֵּינָתָם,

ויש להבין שהדברים הללו שעושים אלה המקנאים נגד הנשים האלו הרי זה לא רק נגד הנשים האלו אלא ה"ז הרבה יותר חמור מזה כי ה"ז חירוף וגידוף כלפי השכינה הק' כי הרי המתלבשות כך כונתם לכבוד שכינתנו הקדושה והם נעשות עי"ז צבאותיה ו**באמת הרבה מנשים האלה בשעה שהתחסדו בכך ראו עין בעין ישועות גדולות כאו"א בעניניהן שהיו זקוקות אליהן**

ובזה ראו סימן יפה בהתחסדותן שד' עמהן ועי"כ התקרבו ביותר לד' ית' ולכן בודאי נעשו עי"ז צבאות ד' ית', וכמו שמי שמבזה את צבא המלך הרי זה עון פלילי ונחשב כמבזה ומורד בהמלך כמו"כ הוא הדבר הזה.

ובזה יש לראות איך גברה כח הקליפה ושההתנגדות היא בודאי באה רק מכח הסט"א כי הרי אלו המתחסדות כונתם לעשות נח"ר להקב"ה ולהחזיר עטרה ליושנה ואיך אפשר למי שהוא (או היא) למחות נגד זה ולבזותם בצורה שפלה כזאת אשר שומו שמים על זה ובודאי שבוכים השמים ולובשים קדרות על זה, ואע"פ שאלו שמוחים ומבזים אומרים שטעמם מפני שמחזיקים זאת לעוול ובזיון לבנות ישראל להיות נראות כמשתוללות והרי זה חילול כבוד בני"י וחילול השם ועל כן הם מקנאים קנאת ד' בזה הלא ה"ז מזויף מתוכן כי הרי על כל הפריצות שנעשית היום וגם כשהפרוצות אפילו כאלו שהם מבתים ומשפחות שמתוך מחנינו שבנותיהן ירדו קצת מדרך המסורה לצד הפריצות והן באות בין מחנינו ולבתי כנסיות ולשמחות אינן מוחות ומגיבות כנגדן כלל, ואינן מתרגשות בהתלהבות כלל כנגד התנהגותן ולבושיהן כזאת ומכש"כ שאינן יוצאות למלחמה כנגדן אע"פ שהפריצות הנוראה שברחוב ובמחנינו שהיום לא היה כזאת מדור המבול וע"ע וכנ"ל שזה מביא חרבן לעולם והירוס כל היהדות ד"י כנ"ל בשם הספה"ק, ואשר על זה אנו חייבים למחות וללחום בכל כחינו ובכל זאת אנו רואים דלא ניחא להו במלחמה ההיא, ויותר מזה שאם מי שהוא יעשה מחאה כנגד הפריצות יצקו וימחו כנגדם בניזיפה שזה לא נימוס ושהרי זה חילול השם למחות, ודוקא כנגד אלו הנאנחים והנאנקים על חילול כבוד שכינתנו הקדושה, (נגד אלו ה"ה) כן יוצאים למלחמת חרמה כזאת.

ויאמר נא כל בר דעת האם עדיין יש להסתפק ולאמר שאין זה מעשה סט"א שממאס באלו שהם יראי ד' ובזה התקיים בנו מאחז"ל על דורינו זה שיראי חטא ימאסו בעיני הדור (*).

(*) והוא מתקיים בצורה שתיארו לנו הצדיקים לפני מאתיים שנה וכמו שנאמר בשם הרה"ק מרוז"ין שלפני הגאולה שלימה אם אחד ירצה לקיים פשוט מה שכתוב בשו"ע יצטרך להסתכל אנה ואנה האם אין מי שהוא רואה אותנו (ומתלוצץ ממנו או מזלזל בו ואפילו אם זה רק בלב) ויבוש מפניו.

ועוד יש להתבונן בעני"ז כי הנה איתא בחז"ל (...) שאם מוחים על כבוד בו"ד יותר ממה שמוחים על כבוד שמים הרי זה מעורר חרון אף גדול ח"ו ואומר ד' ית' על כבודי לא מחיתם ועל כבוד בשר ודם מחיתם, וכמו"כ בזה שעל זלזול בצניעות ממש אין אנשים האלה מוחים (ואפילו אם ימצא כאלה שעושים השתדליות נגדה בודאי שלא בצורה מופרזת וחריפה כזאת) ומכש"כ שלא מעוררים מלחמת חרמה כלל ואפילו כלפי הפריצות שמתוך מחנינו ובנות מוסדותינו, (ואע"פ שאם היו באמת יוצאים כך נגדה היו עוצרים הירידה בפריצות כי הרי היו בושות כל בנות עדתינו), ואע"פ שזה חילול כבוד שמים שמזלזלים במצות ד'

ומבטלים אותה, והרי עושים זאת בפרהסיא שלפי ההלכה כל עבירה שעובר האדם בפרהסיא נחשב חלה"ש והוא ביהרג ואל יעבור, וא"כ למה דוקא על זה מוחים ככה, וה"ז מפריך מה שאומרים שלכן מוחים על הפרזה בצניעות מפני חשש שזה יגרום למאוס בצניעות, והלא הגע עצמך אם מפני חשש ספק אולי יגרום כלפי אחרות זלזול בצניעות הרי הם מוחים בחומר כזה, כמה היו צריכים למחות על הזלזול הגלוי והמפורש בעצם הצניעות ועושים ומפצים פרצות וזלזול בצניעות באופן ודאית.

והרי כל זה מוכיח שבאמת מה שהם מוחים בזה הוא מטעם אחר לגמרי (*) והוא מפני שהם רוצים להיות מכובדים ולמצוא חן בעיני הרחוב והלא שומרי תו"מ, ובעיני בעלי העתונים ובעיני משניאי ד', ועל כן ה"ה מפחדים שע"י לבוש הזה המופרז ירד כבודם של כל החרידים בעיניהם ולכן ה"ה מוחים בזה יותר (**),

(*) ואולי הטעם האמיתי הוא מתחת הכרתם וכך הוא כפי טבע האדם שדבר שזה חרפה להאדם המתחת ההכרה מכסה אותה ומרמה את הכרת האדם לאמר שמטעם אחר עושים כך כדי לכסות על ערותו וחרפתו אלא רק כשהאדם לא ירצה לסמוך על מה שלבו אומר לו אלא יחשוד אותו למרמה ומטעה את עצמו, ועל כן יעשה חשבון נפש עם עצמו ואז יוכל לגלות לעצמו האמת, אבל זה רק בתנאי שהאדם מבקש את האמת לאמתו ומוכן לשלם עבור זה מחיר של אי נעימות וגילוי חרפתו (בעיני עצמו), ועל כן עצה היעוצה בענין זה למי שהוא באמת מבקש האמת שישאל את עצמו מה ששאלנו למה אינו מתוערר בהתלהבות כזאת או עכ"פ בכל מחאה שתהיה נגד הפריצות ומה שונה זמ"ז, וע"י חשבון נפש זה יוכל להכיר את האמת להבין הטעם האמיתי שבעומק לבו.

(**) ואע"פ שחלק מהעסקנים המעוררים את המחלוקת הם אנשים שבאמת הם גם מעוררים ופועלים נגד הפריצות וגם פועלים חיזוקים לענין הצניעות, וגם כבר הזכרנו שיתכן שגם במה שהם מעוררים עתה נגד המתחסדות גם בזה כונתם לטובה, אבל עכ"ז הרי ודאי התערב בזה ונמצא הם נחשבים ח"ו הגורמים לכל האש המחלוקת המתלקחת והחילול השם והזלזול בצניעות והרמת ראש הפרוצות והירוס בתים שהיו מאושרים עד עתה, והרי זה מלחמה גדולה נגד קדושת הצניעות והרי זה יותר גרוע בבחינה א' ממלחמת כל המשניאי ד' היום כי מתוך זה מחנינו והרי זה משפיע ומקלקל יותר אצל בחירי העם ממה שהם יכולים לקלקל.

נמצא שעל כבוד בו"ד מוחים בכל התוקף ונלחמים באכזריות ושנאת ומלחמת אחים בצורה מבהילה כזאת ד"י אבל על כבוד ד' המתבזה ומתחלל באופן מבהיל יום יום ד"י על זה הם מבינים שצריכים להיות עדינים ומנומסים ולשתוק וכפי שמבואר בנביא וחז"ל משמע שקטרוג זה שעל כבוד בשר ודם מוחים ועל כבוד ד' לא מוחים הרי זה חמור הרבה יותר ממה שעל שאר עבירות אפילו מהחמורות ד"י (*), ומי יודע כמה קטרוג וחרון אף גדול מעוררים בזה ח"ו (**), **והרי** מוכיחים הדברים בצורה ברורה וגלויה איך שהכשתם ורעתם של אלה האנשים נגד פניהם, והלואי שאחרי שהוכחנו להם יתעוררו לחזור בתשובה טרם יערוב השמש ולא יהיה להם ח"ו תקנה, ועל כן אוי להם ואוי לנשמתם של אלו האנשים ונשים אם לא יחזרו בתשובה תיכף ומיד.

(*) ואם לכל הפחות לא היו יוצאין במלחמה ומחאה נגד ענ"ז? עתה היה עכ"פ אולי קצת לימוד זכות עליהם על מה שאינם מוחים על שאר עבירות שאינם מסוגלים לזה לפי טבעם הרך, אבל עכשיו שהם מגלים דעתם שכשרוצים ואכפת להם מאוד במה שנוגע לנפשם (ולכבודם) ה"ה כן מסוגלים לצאת בקשרי מלחמה, ע"כ עתה בטל הלימוד זכות הנזכר ומתעורר ח"ו קטרוג למה אינם יוצאים בקשרי מלחמה נגד כל עוברי עבירה.

(**) עמש"כ הח"ס עה"פ (במדבר כ' כ"ט) וכי תבואו מלחמה בארצכם וגו' (שלכאורה אין פסוק זה מובן כ"כ מהו הלשון "תבואו" וכו' והרי המדובר שהשונא בא ח"ו אלינו למלחמה), ע"ש מש"כ שה"ז לרמז לנו שהמלחמה שהשונא בא עלינו הוא על ידינו ע"ש (וכנראה כונתו) שע"י שיש פירוד ומחלוקת ומלחמה תוך מחינתו ה"ז מה שגורם שיבא השונא למלחמה בארצנו ח"ו, ע"כ, ולפ"ז ילה"ב שאם מחלוקת רגילה גורם במדה כנגד מדה ביאת השונאים למלחמה נגדינו ח"ו א"כ בן בנו של ק"ו הוא עניינינו זה שהתעורר קול מלחמה במחנה נגד דברים שבקדושה שה"ז ממשי דומה בדומה למלחמת הגוים וכל שונאי ומשניאי הדת נגדינו, וא"כ ה"ז פי כמה עלול להביא ח"ו מלחמת האויבים נגדינו, והרי היום לעת כזאת שאנו מוקפים עם שונאינו מד' רוחותינו איך משקיעים ח"ו לבנו לתוך מלחמות כאלו שהם לשמצה ולחרפה לדראון עולם עבורינו, איך לא נירא ולא נפחד ממה שאנו מוקפים מדובים ואריות מכל סביבותינו שרוצים ח"ו לבלע כל קדוש יעקב ואנו זקוקים לכ"כ רחמי שמים בזה ובשאר כל העניינים, ובזמן חירום כזה אין לאנשים מה שיותר חשוב לשים לבם ועיניהם אליהם אלא מלחמה (נגד) קדושה זו, ובפרט שכבר הגענו לחודש אלול שמי לא יירא כיום הזה מחשבון נפשו מעשיו ועומדים בין חיים למות ח"ו שספרי שניהם פתוחים לפנינו מי לא יירא מכל זה, איך לא נמס כל לב מפחד יושב עליון איך יוכל אדם לשבת בקלות ראש ולנהל מלחמות נבזות ושפילות כאלו, ד' ירחם עלינו ויפתח עינינו ולבנו לחזור בתשובה שלימה לפניו ולקבל עלינו עומ"ש כראוי ונזכה להתקבל בתשובה ולא נשוב ריקם מלפניו ית' בימים כבירים הללו, ולזכות לכוח"ט בספרן של צדיקים גמורים ונזכה לגוא"ש ולביאת משיח צדקינו ברוב רחמים וחסדים בב"א.

ועל המצב המר הזה יש לנו לבכות מאין הפוגות על בזיון השכינה הקדושה המתפלשת בעפר ואין עוזר וסומך להקימה ולהשתתף בצערה וחרפתה, וכמו"כ יש לנו לבכות על שְׁפָר בַּת עֲמִי הַשְּׁפָרְתִי קְדָרְתִי שְׁמָה החזקתני וחרפה ובושה אחזתני ומכסה פנינו איך ירדנו פלאים ואין פוצה פה ומצפצף וכל העסקנים שקטים בזה ולא מעוררים את הרבנים לצאת ולעורר נגד כל זה, אנא נוליד חרפתינו זאת כשיתגלה בקרוב משיח צדקינו.

וילה"ב עוד שבאמת יש עוד טעם אחר בעומק לבם שגורמת להם הכעס הגדול הזה, והוא נסתר מהכרתם והוא מה שאיתא בשם צדיקים שכל עברייך שכועס כשהוא רואה שומר תו"מ ויר"ש שעובר לפניו ה"ז סימן שעוד בו נשמתו ויודע את האמת בעומק לבו שגם עליו לעשות כן ואינו עושה וזה מה שמתעורר בלבו בשעה שרואה את השני העושה כראוי גם לו, וע"י כך נעשה מתוח כי זה מפריע מנוחת נפשו ועל כן ה"ה כועס ומתפרץ כך, וה"ז סימן שהוא מסוגל עדיין לחזור בתשובה ושיתכן שיעשה לבסוף תשובה (*),

(*) וכלל זה נאמר רק במי שהוא מאמין עדיין בד' אבל על כופר בעיקר לא נאמר ענ"ז כלל אלא מה שכועס הרי זה מכיון ששורשו מקליפת עמלק שהוא ראש ושורש של הקליפה והתנגדות ושנאה להקדושה ולכן נקרא עמלק ראשית גוים כמבואר והם שונאי ומשניאי ד' בטבעם, (ולפעמים יתכן אפילו א' שנראה מדבר ככופר אי"ז מאמיתת עומק לבו אלא מחצוניותה

או מכח איזה כעס שיש לו וכדו' ואדם כזה יתכן שיעשה תשובה לבסוף וזה מכבשי דרחמנא שא"א לכל אדם לדעת אלא ברוה"ק וכדו', ויסוד זה מבואר מתוך דברי רבינו מיימון אביו של הרבמ"ם באגרת הנחמה ע"ש).

וכמו"כ היא לעניינינו שזה שהן כועסות כשרואות מי שהיא בלבוש הישן שאין בזה הכעס שום הגיון כנזכר, אלא בעל כרחך הרי זה סימן שבעומק לבן שמתחת הכרתן יודעות שזו הדרך האמיתי ושגם עליהן לעשות כך וכמבואר.

ועל אלו הנשים הצדקניות שנותנים למכיהם לחי ונשבעים מחרפה הזאת הן הנה אשר בזכות מסירות נפשן יופיע הגאולה שלימה והן הנה שיזכו לישב בשורה הראשונה יחד עם אמותינו הקדושות בעגלא ובזמן קריב אמן כן יהי רצון.

ח'

(אחרי שנאמרו הדברים שעד הנה בהזדמנות נוספת אחרת הוסיף הרב כדלקמן)

ברצוני להוסיף על הענין שכבר דברנו על זה והוא בענין המלחמה העצובה שישנו היום תוך מחנינו נגד המתחסדות בענין הצניעות מכיון שנתוסף לי שמועות חדשות במה שקורה עכשיו תוך מחנינו מה שלא נודע לי עד עכשיו עד היכן הדברים מגיעים אשר נתוספות וגודלות שנאת דת יהודית בצורה מבהילה, לא מחופשיים אלא מאנשים ונשים שהם נחשבים כביכול שומרי תורה ומצוות ולא סתם שומרי תורה ומצוות אלא משופרא דשופרא ומקרתא דירושלים ומעיר בית שמש אשר כביכול נחשב כירושלים הקטנה ובודאי בלתי שום ספק שעל ידי דברים כאלו מעוררים קטרוג נורא בשמים אשר די' ישמרנו מהתוצאות שזה עלול להביא על אלה המקומות ועל כל הכלל כולו אם לא מוחים נגד זה, ועל כן לא אוכל און ועצרה שלא למחות לכל הפחות בדברים הללו הנאמרים עתה, וגם לחזק ברכיים כושלים ברכיים שלא כרעו לבעל [ע"ז], בכדי לקיים בזה מצות לא תעמוד על דם רעך, כי שופכים דמי נשים צדקניות נקיות וגם דם בעליהם כי אצל רובם ככולם הרי הבעלים מסכימים וגם שמחים עם זה, והמעט דמעט שלא מסכימים הרי זה ג"כ ברובם רק מפני לחץ של התנגדות מקרובי משפחתם או אנשים זרים שמזלזלים בזה ומתלוצצים מזה ואין לבעלים אלו הכח להיות עז כנמר שלא להתפעל מלהיות נחשב הוא או אשתו כמשתוללים, משא"כ הנשים יש להם בהרבה יותר הכח של מסנ"פ בדברים שהם מחזיקים בהם וכידוע

ומבואר בספרי מוסר וכמש"כ החסיד יעב"ץ שהנשים יותר חזקים בענין של מסנ"פ, ועכ"פ אלו המאנים את הצנועות הללו לא מבחינים כלל לאנות דוקא אלו שהן עושות נגד רצון בעליהן אלא נלחמים נגד כל אלו שמתחסדות בזה כי ה"ז כקוץ מכאיב בעיניהם ואין בזה הסבר ושכל הגיוני אחר לאלו שמבזין ומחרפים ועוברים על עון הלבנת פנים אלא שמפני רוע לב שהשפיע עליהם יצרם הרע והגיעם לדרגא שפלה כזו להיותם קצים בדבר שבקדושה ח"ו, ועבור זה ה"ה שופכים דמם כמים בעלבונות וחירופים וגדופים שנחשבים כשפיכת דמים ממש.

ואזכיר סיפור אי מתוך הרבה סיפורים ששמעתי, וזה נודע לי לאחרונה ע"י אשה אי צדקנית ששפכה את רוחה ושיחתה לפני כדברים האלה, היא הלבישה אי"ע בלבוש הישן ומעת שהלבישה את עצמה כך היא סובלת בזיונות וחרפות (מכביכול שומרי תו"מ) אשר בלתי יאומן, שהתחילו כל השכנים ושכנות אנשים ונשים מהחרדים שנחשבים היותר חרדים וקצוניים לאנות ולבזות ולהעליב אותה בחירופים וגידופים, כל פעם שיוצאת מביתה ועוברת ברחוב מתקבצים כולם מתחילים לצעוק בקול רם "ולא יראה בך ערות דבר", נשים שאינן שומרות גדרי הצניעות ... הולכות "שאלים" לא תעברו בשכונתינו "ולא תטמאו את מחננו", (והרי זה ממש באותה צורה שהזכרנו בפעם הקודמת הפסוק באיכה (ד' ט"ו) שהגוים היו צועקים על בני ישראל סורו סורו טמא) הרבה אנשים ונשים יורקים לפניה כשרואים אותה, צועקים עליה "נוצרית" אומרים לה שהיא נראית כבאה מהטומאה ל"ע צועקים רק גויות הולכות בבגדים שחורים (עי' שו"ע יו"ד קע"ח ובש"ך שם ס"ק ג' שכתוב שם שמדרך בנות ישראל ללבוש שחורים, וכו' ע"ש).

הוספת המעתיק: שמעתי מהורים שבנותיהן מפחדות לצאת לרחוב לבד שכבר קרה כשעברו ברחוב בתולות מלובשות כך תלשו מעליהן השאלים שעליהם ואפילו הכו אותן וגם לפעמים אנשים עשו להם כך, ע"כ הוספת המעתיק.

ובשמעי כל זאת ותרגז בטני, הצקתני בטני ונזדעזעו כל אברי ולא יכולתי להרגיע את רוחי דברים כאלה לא יכולתי להאמין לפני"ז שיתכן כזאת בישראל בפרט מכאלה שנחשב שומרי תו"מ הנה בואו ונחשוב חשבונו של עולם איך אנשים ונשים אלה שעושים כך עוברים על לאו מפורש בתורה (ויקרא כ"ה י"ז) של אונאת דברים מי התיר להם לאו מדאורייתא של "לא תונו איש את עמיתו" אמרתי בודאי כי אין יראת אלקים במקום הזה, עוברים על תחלת הפסוק "ולא תונו וגו'" מפני שעוברים גם על סוף "הפסוק" ויראת מאלקיד, עוברים על כל המלבין פני חברו ברבים אין לו חלק לעוה"ב וזה נחשב כשפיכת דמים כרציחה ממש ידיכם דמים מלאו, ולשיטת ר' יונה ה"ז ביהרג ואל יעבור כמו רציחה ממש כידוע, גם ידוע מה שמבואר בספה"ק (בראשונים) שכל המלבין פני חברו מעבירים כל מצותיו וזכויותיו של המלעיב להנעלב, וכל עבירות הנעלב מעבירים להמעליב, עוברים על עוד לאו מה"ת של שנאת חנם "ולא תשנא את אחיך בלבבך" עוברים על מש"כ בפי' בחקתי (ויקרא כ"ו ט"ו) אם בחקתי תמאסו וגו' שממאסים באחרים העושים שהעונש על

זה הוא נורא ואיום כמבואר שם ע"ש, איה איפה אמונתם של אנשים אלה בד' אלקים חיים, ובדברי חז"ל הנ"ל שהמלבין וכו' אי"ל חלק לעוה"ב, עליהם לבדוק את עומק לבם האם הם מאמינים בכלל בעולם הנצח ועוה"ב כי אם הם כן מאמינים בה למה לא חוששים להפסיד חלקם לעוה"ב ולהשאר לדראון עולם ד"י.

ומעתה אחרי שרואים את כל זאת האם נשאר למי שהוא עדיין פתחון פה לאמר להשיב ולומר על מעשים כאלה שאין זה סט"א וקליפת עמלק, ולא אוכל להתאפק מלהפיג צערי מעלבון וצער השכינה ועלבון התוה"ק, כשהנני חושב על זה מתקיים בי המקרא שכתוב חס לבי בקרבי בהגיגי תבער אש נפוגתי ונדכאתי עד מאד לכן שאגתי מנהמת לבי ובטוח אני ששכינה צועקת שהיא עתה כצפור בודד על גג כל היום חרפוני אויבי וגוי ומי הם האויבי ד' האם לא אנשים כאלה, ואם הייתי רוצה לבטא א"ע בחריפות הייתי אומר שמעיד אני עלי שמים וארץ שאלה האנשים שפוגעים באלה הנשים הם בעצמם פגועים ופגומים בעיני קדושה ולכן הם צועקים סורו טמא כי כל הפוסל במומו פוסל כמשאחז"ל.

ועוד סיפור נורא שתצלנה אוזן כל שומע ספרו לפני איך שרבנית אי אשת חבר של תלמיד חכם גדול וראש ישיבה מפורסם שהיא הולכת בכל הלבוש הישן והיא הלכה ברחוב ונגשו אליה קבוצה של בערך חמש עשרה איש מהחרדים שלנו והקיפו אותה וליוו אותה משך זמן כך וצעקו כל הזמן פרוצה פרוצה, ונשאל את עצמינו היתה כזאת בישראל האם כבר שמענו שיעשו דבר כזה נגד הפרוצות היותר גדולה או נגד משחית היותר גדול ד"י, ועוד שדבר כזה אפילו אם היתה נגד מי שהיא באמת פרוצה היה ראוי להיות נעשה ע"י נשים וכאן נעשה ע"י אנשים שהם ג"כ בעצמם פרוצים שהם אינם שומרים על עיניהם ברחוב שלא להסתכל בנשים, ונתבונן נא בדבר כזה האם לא היו צריכים לצאת במחאה אדירה נגד ענין זה שאנשים חרדים יעשו דבר כזה, האם לא היה ראוי לעסקנים הצדיקים שלנו לעורר את הרבנים שיוציאו מכתב וכרוז דחוף למחות נגדם, ואיך נצא ידי חובת העריבות שעלינו איך לא נצא עכ"פ נגד דבר כזה שלא נהיה כולנו חס וחלילה נתפסים בעונם הגדול הזה של חילול השם וחילול קדושת בית ישראל וכל הענינים המסתעפים כמבואר לעיל וגם בהמשך הענין, והרי רובם של הי' נסיונות שנכשלו בני ישראל בדור המדבר שנחשב לחטא לכל הכלל ולדורות עולם אע"פ שלא היו החוטאים והמנסים אלא חלק קטן מאוד מכל הכלל בכ"ז נדונו כולם על כל חטאתם מפני ששתקו ולא מיחו נגד החוטאים, וכמו"כ מעשה סדום שנמחקו כולם לעולם ועד נגמר דינם על בת א' שנעשה אכזריות גדולה איתה ולא מחו כל העם נגד זה כמבואר בחז"ל עה"פ הכצעקתה הבאה אלי עשו וגוי' ומובא ענין זה ברש"י שם שפירש "הכצעקתה" של ריבה א' וכו' ועתה מי יודע איזה חרבן עלול לבא ח"ו עבור דבר כזה שביזו אשה חשובה בזלזול נורא שלא נשמע כמעט בכל העולם כמוהו והרי זה אכזריות גדולה שאין כמוה, זלזול ובזיון נורא לכבוד התורה של בעלה

כנ"ל וכל זה הוא חוץ ממרידה וחירוף וגידוף כלפי מעלה שהסברנו לפני זה, ונקוה לדי' שמחאתינו יקל עכ"פ על מדת הדין שיכול להיות ח"ו מתוחה נגדינו עבור כל זה, וכבר אין עוד מילים בפי המתאימים להביע גודל הצער ובזיון השכינה הקדושה שיאמרו ח"ו עם ד' אלה ומארכו יצאו.

ואזכיר עוד מה ששמעתי דבר הגון ומתקבל מרב א' שאמר שכאשר פנו אליו העסקנים בענ"ז היה לו ספק בלבו אולי יש להם קצת צדק בהתנגדותם להנשים המתחסדות בהפרזה, אבל אחרי שראה המחלוקת שמתלהטת ומתלקחת באש בוערת כזאת וגודל העול שנעשה כנזכר, יצא כל ספק מלבו וברור לו כשמש שאין להצד שכנגד שום צדק וכמאמר העולם שמפרשים רמז בפסוק (תהלים כ"ז) אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח, שכאשר הנני מסופק אם הנני צועד בדרך הנכון ורצוי לפניו ית' אזי כשהנני רואה שעומד מלחמה כנגד דרכי הנני בטוח בודאי שהנני עומד בדרך הנכון, ובפרט כשרואים שלא מעוררים מלחמה ומחאות נגד הפריצים ועוברי עבירה לבזות אותם כך כנ"ל (סוף את ז') ואע"פ שהם טוענים מפני שזה הגיע לצורה של שגעון והלא ישנם היום הרבה דברי שגעון שנעשים היום ברבים בלבוש של הפצת יהדות אע"פ שהם בודאי מבזים את כבוד השומרי תו"מ והחרדים וממאסים עי"כ את כל השומרי תו"מ בעיני הבריות (שאינם שומרי תורה ומצוות) ועל כל זה אין האנשים האלו מוחים ומעוררים מלחמה כנגדם ואין צועקים נגדם ברחוב ולא מעליבים ומבזים אותם וכשרואים אותם ואת שגעונם ברחוב הולכים הלאה ורובם ככולם שלא האנשים לא אכפת להו כלל ואפילו אם המצא תמצא איזה אחדים שכן אכפ"ל אבל לא עד כדי ללחום ולנהל מחלוקת נגדם, משא"כ כשרואים נשים המתחסדות אלו כועסים ורוצים לבולעם חיים (*).

(*) ומכיון שהעושות כך עושות בכונה טובה ורצויה לעשות נח"ר להבוב"ה ולהתקרב אליו ית' ועל כן על פי שכל הישר היה להם לאנשים האלו שהם שומרי תורה ומצוות להבין שאפילו לפי סברתם שהן טועות בזה בכ"ז עכ"פ אין להם לכעוס עליהם כמו שלא יכעוס אח על אחיו שהוא מסור אל אביהם ואוהב אותו ומכוון לעשות נחת רוח לפניו אלא פעם טעה באיזה דבר בודאי שאח שיש לו באמת אהבה לאביו לא יוכל לכעוס נגד אחיו שהוא ג"כ מאהובי אביו, וכך היא כפי הטבע הענין, ואם רואים אח שהוא כן כועס נגד אחיו מטעם הנזכר הרי זה בודאי סימן מובהק שאהבתו לאביו אינו אלא מהשפה ולחוץ ובאמת אינו אלא אוהב את עצמו ולכן רוצה להיות מכובד בעיני אביו.

ובזה יתפרש ג"כ בדרך זה היטב המשך הפסוקים שבזאת אני בוטח מכיון שאחת שאלתי וגו' (שאין לי אלא לב א' לאבי שבשמים) ורק אותה אבקש להיות שבת בבית ד' כל ימי חיי לחזות בנועם ד' וגו' ומכיון שכך מכח זה היה ראוי להם שימנעו מלצאת במלחמה נגדי וכנ"ל ועכ"ז תקום עלי מלחמה לכן בזה אני בוטח שהנני קרוב באמת לד' ועל כן ענין זה הוא ברור מאוד שהוא מעשה בעל דבר, ובפרט מכיון שרואים אנשים כאלו שהם באמת אנשי דמעלי ולא יאות להם להתנהג כך ובכ"ז הם מעוררים מלחמה ומחלוקת בצורה גרועה כזאת ועל סמך סברתם זה (שהנשים האלו יגרמו למאס את הצניעות) הם סומכים לסכן את העוה"ב שלהם כנ"ל בודאי אין זה אלא רוח שטות כמבואר לעיל שע"ז אמחז"ל אין אדם חוטא אא"כ נכנס בו רוח שטות.

על כן הרי זה בטוח בלתי שום ספק שה"ז רק מצד היצה"ר והסט"א, ולכן הרי מצוה זו שלהם של המחלוקת נעשית בעבירה כדרכו של היצה"ר, ומאחר שהסט"א מגרה מלחמה כנגד המתחסדות הללו הרי זה מוכיח בודאי שהן מקובלים כלפי מעלה, והחולקים עליהן המה ודרכיהם לא רצויים כלפי מעלה, וכך אמר ג"כ דוד המלך ע"ה עוד "מאויבי תחכמני" כי כאשר אני רואה איך שאויבי שהוא היצה"ר והסט"א ירטו דרכם כנגדי בכעס כ"כ גדול הרי זה סימן עבורי ומנחמני לדעת ברור שהנני עושה דבר הראוי ונכון מעם ד' ית' ושהנני גורם בזה נח"ר גדול מאוד למעלה.

ויש להוסיף להאמור שהיום בכל ענין שבקדושה שהאדם משתדל לילך בדרך הנכונה האמיתי ועומדת מלחמה כנגדו אפילו אם הוא רואה כאילו שגם משמים לא עוזרים לו אלא לפעמים נראה אפילו אדרבה כאילו שמן השמים עוזרים להלוחמים נגדו וזה מה שנקרא מצב של הסתר פנים מלמעלה, עכ"ז יכול להיות שמח עם חלקו ויהיה בטוח שתבלים נפלו לו בנעימים והוא עומד בדרך הנכון והרצוי לפניו ית'.

ואדרבה מי שרואה היום בזמנינו אלה שכולם מרוצים ממנו ומדרכו ומהללים ומשבחים אותו יש לו לחשוש שאינו הולך בדרך האמת ורצוי לפניו ית' ויש לו לדאוג ולבקש מאת ד' הדריכני באמתך ולמדני וגו' מכיון שהיום אנו חיים בתקופה שמתקיים בה העונש והתיקון שכתוב (דברים ל"א י"ח) ואנכי הסתר אסתיר פני "מהם" והנה מצינו בפסוק כעין זה (שם...) אסתירה פני מהם שדרשו חז"ל ודייקו מתיבות מהם לומר שמי שאינו בהסתר פנים (של ואסתירה) אינו מהם כמו"כ יש לדייק גם בפסוק של ואנכי הסתר אסתיר פני מהם (שקאי על הדור האחרון על זמנינו אלה) שמי שאינו בהסתרה הזאת הכפולה ג"כ אינו מהם, לכן ישמח לב מבקש ד' כשמראים לו הסתר פנים ויהיה בטוח בזה שהנו מהם ונמצא יחד עם השכינה הק'. **עי' בנספח בסוף המאמר מאמר נפלא וחיזוק גדול למבקשי ד' בפירוש פסוק זה.**

ומהאמור יוצא שאפילו אם מצד השכל וההגיון היה מקום להסתפק אולי יש איזה צדק בדברי המתנגדים אבל עכ"פ הרי סוף כל סוף כל הסימנים שהבאנו מדברי הפסוקים וחז"ל הם מוכיחים הוכחה גדולה וברורה שמעשיהן של הנשים האלו הם רצויים ומקובלים וגורמים נח"ר למעלה, ויש לכל אחד הבחירה אם ללכת בדרך שע"י שכלו והגיונו (אע"פ שהם סותרים לדברי הנבואה וחז"ל) או לבחור ללכת בדרך תמים תהיה עם ד' אלקיך בדרך האמונה בהתוה"ק והנבואה ובדברי חז"ל, ובזה מובן לנו מש"כ ספה"ק ובשם צדיקים שלפני ביאת המשיח יהיה קשה מאוד להחזיק באמונה אפילו לצדיקים וגדולי הדור והמשילו הדבר לכמו שיצטרכו להחזיק עצמם לטפס בקיר ישר עד למעלה, כך יהיו הנסיונות בדברים הפשוטים באמונה ועתה נתבהר לנו בדיוק צורת הנסיון שהוא

אם לילך בדרך ההגיון האנושי ועפ"ז לקבוע הכל או רק בדרך התוה"ק והאמונה אפילו אם יהיה לגמרי נגד ההגיון האנושי, וזה אנו רואים היום במוחש בכל שאר העניינים שזהו הקו הבוחן היום ולפי האמור הרי הברור האחרון תלוי דוקא בנסיון זה, ויהי רצון שנהיה כולנו שמורים ומוגנים מלהכלד ברשת הערב רב ויצה"ר כנ"ל.

ט'

והנה עוד סיפרו לפני, א' סיפר לי שיש לו שְׂכִינָה חפשיה גמורה, והיתה רואה איזה חבירה שהיתה באה יום יום לאשתו אשה שהולכת עם כל הלבוש הישן, והשְׂכִינָה החפשיה שהיתה רואה אותה איך שהיא מלובשת כך גם בקיץ בימים החמים אמרה אל האשה בעלת הבית בהתפעלות איזה אשה צדקנית זאת שהיא הולכת כך בצניעות כזאת אפילו בקיץ בחום כזה לא יכלה לגמור עליה את ההלל בהתפעלותה מצדקתה, ועוד סיפר לי א' שבתו הלכה לרחוב יפו בירושלים לקנות, וראתה שם שמסתובבת איזה אשה עם כל הלבוש הישן (ואפילו עם רעלה) והיה תמוה בעיניה איך היא מסתובבת כך בלי מורא ופחד ולא ראתה ששום אדם יפגע בה או יאנה אותה ואפילו לא צחקו ממנה והיא היתה רגילה מרחובות שלנו ומכש"כ בב"ש שמאנים ומתלוצצים מכזו, ולכן לרוב תמיהתה הלכה ועקבה אחריה כשנכנסה להחניות בכדי לראות איך מקבלים אותה ואיך מתייחסים אליה ולהפתעתה ראתה שקבלו אותה והתייחסו אליה בנימוס והערכה בלי שום זלזול כלל.

ועתה הביטו נא וראו מה קורה כאן איך עליונים למטה ותחתונים למעלה איך יתכן שאשה חפשיה מתפעלת ומשבחת שמירת מצותינו ודרכי התוה"ק והמסורה הישנה וכמש"כ (דברים ד' ו' ז') שיתפעלו הגוים משמירתנו המצוות ויאמרו עלינו מי גוי גדול עם חכם ונבון הזה וגו', ואיך יתכן שמאחינו בני"י שומרי תו"מ ימאסו בה ח"ו, אלא ה"ז כמו שנתבאר לעיל שכאשר האדם שומר מצות התוה"ק כראוי לו אזי הרי מצותיו שהוא עושה נושא חן אפילו בעיני הגוים, אבל האנשים האלה שיודעים את התו"מ ונתחנכו בה ואעפ"כ הם מחללים ומבזים ש"ש מזלזלים ומבזים מצות ד' ומקיימיה מבזים דרך התוה"ק והמסורה הישנה ומואסים בה ואעי"פ שיש בהם שאינם בוחרים בדרך הרחוב הפרוץ ממש בכ"ז רוצים עכ"פ למצוא חן בעיני הרחוב הפרוץ של היום ועכ"פ שלא לאבד יותר מדאי את המציאות חן בעיניהם לפחות שלא ישקיפו עליהם כמשתוללים ומשוגעים זה מה שאכפת להם, ויש חלק

מאלו כפי שנראה מתוך מעשיהם והתנהגותן שהם רוצים גם להתדמות אל חיי הרחוב של היום עכ"פ כמה שאפשר בדרך היתר והם אוהבים את חיי העוה"ז והגשמיות והבהמיות כמו שמעשיהם מוכיח על זה שהם תפוסים לרדוף אחרי חיים הגשמיים אחרי ההבל והתוהו ולכן הם לא יכולים לראות את החן והכבוד במצות ד', אבל החופשיים שיש להם עכ"פ אמונה בד' אלא שהם תנוקות שנשבו ואינם יודעים יותר טוב, ולכן אינם נחשבים כ"כ מזידים כי אינם בבחינת יודעים רבונם ומתכוונים למרוד בו לכן הם מסוגלים יותר לראות האמת, אבל אלה שהם בבחינת שנו ופרשו מדרכי החיים הם יותר גרועים ורחוקים יותר מלראות האמת.

ויש להתבונן ולהבין אולי עכשיו נתגלה בשל מי הרעה הגדולה שפקדו אותנו בזמן האחרון צרות שונות ומשונות וכמו"כ המקרה שקרה לפני שבועיים שנעקרה משפחה שלימה ל"ע באסון דרכים באופן משונה ולא ידענו עד עכשיו בשל מי הרעה הזאת ועתה נשים לב ונוכל לראות שזה קרה בדיוק באותו זמן שהצליחו העסקנים להוציא חתימות להטעות בזה את העולם שיבינו מזה שהרבנים חתמו נגד בגדי צניעות וכוללים הכל בכלל זה כמו שרואים בעיר ב"ש שמבזים וממאסים לא רק את בגדי הצניעות המופרזת אלא גם שאלים פשוטים שהבד"ץ המליצו עליהם כמו שנזכר לעיל שצועקים הולכות עם "שאלים" לא יעברו במחננו, ומאחר שאנו רואים מקרה כזה שקרה באבידת משפחה שלימה שנאבדו גדולים עם הקטנים בלי להשאיר זכר ד"י שלא מצינו כד אלא בעדת קורח משום עון המחלוקת כמשאחז"ל שעל עון מחלוקת נענשים גם קטנים ר"ל, על כן בודאי על כאו"א לעשות חשבון עם נפשו אם אין ידו במעל הזה של מיאוס בצניעות ולתת יד בזה לפושעים בפריצות ועל כולם גרמת מחלוקת באופן זה וכמשניאי דת ר"ל, ומי יודע אם אין מקרה רעה זו סימן עבורינו שעון מר זה גרם כל זה ויהיו ח"ו נתבעים כל הגורמים ומסייעים והמשתתפים בהמחלוקת על כל הנפשות האלו ועל דמי זרעם ע"ע ד"י.

והנה עד היום היו חושבים שכל הצרות שפוקד אותנו הרי זה מפני חטאי החופשיים משניאי ד' שנלחמים נגד כל דבר שבקדושה ואנו סובלים בגללם מטעם ערבות מפני שלא מוחים ונלחמים מספיק נגדם כפי חובתינו ועל כבוד ד' שמתחלל על ידם, אבל עתה נתגלה שהדבר יותר חמור ממה שחשבנו כי הקלקול נמצא בתוכינו ממש ועל זה אנו יותר אחראים למחות ולהתריע נגדם נגד כל הרקבון שבתוך הלבבות הצבועים שמראים פנים כיראים וחרדים ועתה נתגלה שז' תועבות בלבם.

וזה היא הבירור הגדול והקשה שכתוב בסוף ספר דניאל שיהיה לפני הגאולה שלימה, וכונת ופירוש ענין הבירור הוא שמתבררים דברים שהיו ע"ע מעורבים ועתה מפרידים אותם כגון שמבררים השמרים שהוא הפסולת מן האוכל שהוא היין ואחרי הבירור יוצא ונתגלה יין נקיה שהיה מעורב למטה יחד עם הפסולת כמו שהוא אחרי הסינון שנתגלה היין שהיה מעורב למטה ועולה וצף למעלה וישנו גם שמרים שהיה מעורב למעלה עם היין ואחרי הסינון יפול למטה, והנמשל מובן מאליו, שכמו"כ היא היום שאנו בזמן הבירור בזמן כזה נופלים הרבה שהיו ע"ע נראים גבורים וחלק מאלה שהיו ע"ע מהחלשים עולים ומתעלים למעלה ואכמ"ל בענ"ז יותר, וכבר הארכנו בזה והסברנו הענין יותר בהרחבה במק"א, וההוכחה לזה הוא שאנשים האלה שנופלים מתגלה קלונם בצורה שאין לה שום הגיון ונראה בגלוי שרוח שטות וקליפה וסט"א שולטת עליהם כי אין שום שכל והסבר להסיפורים שהזכרנו וכיוצ"ב שקורה עתה בעיר ב"ש וכמו"כ גם באיזורים מסויימים של הקצוני קצונים בירושלים במקומות שמעולם ועד עולם היא עיר הקודש והמקדש ועתה באו פריצים וחיללוה ואיזה פריצים זה כמשי"כ (ישעי' מ"ט י"ז) "מהרסיך ומחרביך ממך יצאו" כלומר שהמחריבים כרם בית ישראל הם יוצאים מתוך מחנינו מעיר היותר מקודש ומתוך אנשים הנחשבים היותר מקודשים.

שומו שמים על כל זה איך תשתפכנה אבני קודש בראש כל חוצות ירושלים ע"י זרע בניי אשר יסודתם בהררי קודש חצובים מתחת כסא הכבוד ועתה מחללים ומחרפים ומגדפים את אביהם ואמם אבוה"ק אברהם יצחק ויעקב ואמהותינו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה שהיו מלובשים כך ואת צורת לבושיהם מחרפים ומבזים וצועקים צאו טמא כמו שצעקו הגוים בזמן שגלינו ביניהם כמו שכתוב (איכה ד' ט"ו) סורו טמא סורו סורו אל תגעו וכנ"ל, כך ממש ויותר גרוע צועקים אחינו בני ישראל על לבושי אמותם שרה רבקה רחל ולאה, וצועקים כך אפילו על לבוש השאל שהוא מקובל עד היום אצל הנשים הצנועות ואע"פ שיש מכתב והתעוררות ועידוד מהבד"ץ משנת תשס"ד על לבישת השאלים שזה היה מנהג ירושלים עד לאחרונה (אפילו אחרי שבטל ונשכח שאר העטיפות שהיה נהוג בירושלים) ועתה נלחמים נגד זה אנשים שקוראים את עצמם שייכים לעדת הבד"ץ, וה"ז מראה באצבע כל מה שנאמר כאן שהם נכפים מכח הרוח שטות ששולט עליהם בעל כרחם וכנ"ל, איך לא רואים מה שקורה כאן שאין זה כי אם יד ד' שמגלה קלונם ברבים ומסנן אותם מתוך הכלל ישראל כדי שיתקיים בקרוב מקרא שכתוב (ישעי' ד' ג') והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו, ופרש"י כולם יהיו צדיקים, ע"כ, ועוד כתוב בספר איוב (ל"ח י"ג) שלפני הגאולה שלימה ינער ד' ית' את הרשעים מן הארץ, ועל כן יש לנו מאוד לפחד היום שלא להתפס עם אלו שינער ד'

מן הארץ ח"ו ומי שרואה שנכשל בדבר שהוא בודאי רוח שטות שבא מצד היצה"ר בודאי הרי זה כסימן ואזהרה בעבורו שיחזור בתשובה תיכף ומיד טרם שיתקיימו הפסוקים הנוראים הללו.

ולכן ה"ז באמת נסיון ובירור קשה עד מאוד שמברר עומק לב האדם לאיפה הוא נוטה כי ע"פ השכל וההגיון קשה מאוד להאדם להבחין בין ב' הדיעות מכיון ששניהם שווים במראה וקומה בין המתחסדים והמתחסדות ובין אנשי המלחמה שיוצאים כנגדם שניהם אנשי השם והמעלה הנחשבים אצילי בני"י מקציני המחנה ולכן מי שאין לו הרגשת לב א' לאבינו שבשמים אין לו דרך איך להבחין בין אור לחושך בזה ולכן ה"ז באמת בירור קשה ומר שעובר על כלל ישראל עתה, והמצב נהיה עתה בדיוק כמו בחטא העגל שמה רבינו הכריז ואמר מי לדי אלי כי איש בבנו ובאחיו, ורק שבט לוי שהם היו באמת תמיד לגיונו של המלך מה"מ הקב"ה שלבם היה תמיד עם ד' (*), ורק הם היו מסוגלים להיות במדריגה של שבט לוי שכתוב בפי' וזאת הברכה האומר לאביו ולאמו לא ראיתיו וגוי וכמו"כ היא התמונה עתה שמי שאין לו "לב" א' לאבינו שבשמים אלא עליו לדון לפי שכלו אין לו דרך להבחין איפה הוא האמת והצדק וממילא יהיה נמשך אחרי רוב העולם ורוב העולם ה"ה נמשכים אחרי הרוח המנשב ברחוב וע"פ רוב הרי זה מהשפעת אנשים כאלה שכתוב עליהם בסוף דניאל על זמן הבירור שלפני הגאוו"ש והרשיעו רבים (רק) והמשכילים יבינו (**). ועל כן יש לנו לדאוג מאוד ולפחד תמיד שלא ניפול ח"ו לצד השני בבירור הקשה הזה, שרק המשכילים יבינו ופירושו של משכילים היינו אותם שיש להם לב מבין ומשיג במושכל הרוחני כמבואר בריש תקו"ז ע"ש.

(*) ולא היה להם אלא לב א' לאביהם שבשמים ולא נמשכו אחרי ההבל והתהו של העוה"ז? כמו שמצינו שגם במצרים לא נתפתו בהפה רך של המצריים שמתחלה העניקו לבני"י הרבה כסף עבור עבודתם וכך נלכדו כל שאר השבטים (ועי"כ נלכדו ונפלו אח"כ בגלות ועבודת פרך בשעבוד מצרים) ושבט לוי נשארו עם ד' ועסקו תמיד רק בתוה"ק ועבודת ד', וכמו"כ כשכל שאר השבטים נתפסו ונלכדו בעגל הזהב (חלק מהם בחטא העגל ממש ששמחו עם העגל ומחולות וחלק נתפסו על שלא מיחו נגד הע"ז) ורק שבט לוי נשארו נקיים לגמרי מפני שלא היה להם אלא לב א' לאבינו שבשמים.

(**) ובודאי שאנשי הרחוב יש בהם הרבה שהם משפיעים על השקפת האנשים השטחיים שנמשכים אחריה הרוח שמנשב בעולם בלי שיתבוננו אם דרך ההיא הוא דרך האמת והתוה"ק אלא מרגיעים את עצמם במלה הרגילה היום לפרוק מעל צוארם עול מלכות שמים הקשה להם לאמר מה שיקרה לכולם יקרה גם לו.

ונחזור לענין שהתחלנו בה עתה שחזיון זה שאנו רואים בעינינו היום אנשים האלה משתוללים בצורה נוראה שאין בה שום הגיון והרי זה מעיד ומעורר אותנו לראות ולהבין שאין זה כי אם יד ד' החזקה שמבררת ומנערת העפר והפסולת מתוך הקודש ומי שאינו מושרש באמת בהקדושה ורק כלפי חוץ היה מראה טלפיו להראות שכשר הוא ועד היום היה מסתיר את הז' תועבות שבלבו, עתה מתגלה קלונו באופן וצורה

שאינן לו שליטה עליה להסתירו כי רוח שטות שורה עליו כשכור כופהו בעל כרחו לעשות כרצון יצרו הרע שזהו גם רצון לבו הפנימי שע"ע הסתירו מפני הבושה ולכן הרי הוא עושה דברי שטות לעיני כל ואינו תופס איך שהוא מבזה את עצמו ומבאיש ריחו ומקדיח תבשילו ברבים כי הלא כל בר דעת ואדם שפוי בדעתו שאינו שכור לא היה עושה דברים כאלו בגלוי דברים שלא מתאים לו לפי מצבו ודרגתו שמראה כלפי חוץ דברים כאלה שספרנו והזכרנו כאן, דברים שאי אפשר להבין איך יתנהגו כך זרע אברהם יצחק ויעקב.

ויש לראות בזה איך שהקב"ה מתחיל עתה לגלות אותם ע"י מה שהזכרנו, כמו שעשה ד' ית' במצרים בים סוף שנטל סגנינות שלהם שאבדו את השליטה ואת שכלם והתבלבלו שבמקום לברוח מן הים לחרבה נסעו לתוך הים והעגלות משכו את הסוסים לתוך המים וכך טבעו את עצמם, כמו"כ בדיוק היא היום שהרוח שטות תופס את האנשים באפס ומושך אותם לחלל שם שמים בגלוי לחרף ולגדף את המשתדלות להתחזק בצניעות ובזה הם מבזים ומשמיצים את הקדושה ומשפילים את קדושת ישראל סבא בעיני כל הבוחרים בפריצות וגם בעיני הנשים הכשרות שרוצות להתעלות בדרגתן בצניעות ועי"כ יהיו נמנעות כי יהיה בז בעיניהן כל התעלות בצניעות כמו שהחוש מעיד על זה וזה ממש בצורה של שנאת הדת ומשניאי ד' ד"י.

והנה כמו שמצינו בנביא יחזקאל (ט' ד') שלפני החרבן אמר ד' ית' למלאך גבריאל שירשום סימן על מצחות הצדיקים שישארו בחיים ולא ישחיתם המשחית וכמו"כ ירשום סימן על מצחות הרשעים שיאבדו כמבואר בגמ' שבת (נ"ה.), וכאשר מצינו כזה לפני החרבן ילה"ב שכמו"כ עתה בזמנינו אלה שאנו עומדים ג"כ לפני חרבן כדאיתא בחז"ל שלפני ביאת המשיח יחרב ב' שליש מן העולם (וכמו שאנו רואים היום בחוש לפי מצב העולם שאנחנו קרובים מאוד לזה) ולכן יש ללמוד משם כמו"כ לעניינינו היום בזמן הבירור לפני הגאולה שלימה יעשה ד' ית' סימן על מצחות כל האנשים מי ומי ההולכים, מי לד' אלי, ומהו הסימן שנרשם על כל אחד ואחד הוא מה שבעל כרחך מתגלה עזות מצחן ועי"כ ניכר להדיא במצחו לאיפה הוא משתייך כי רואים על המצחות מי הם הרודפים ברציחה של שפיכת דמי נקיים וטהורים אהובי ד', ומי הם הנרדפים שהם הקרובים והאהובים לד' ית' ואע"פ שאצלם נראית ההסתרה פנים (וכנ"ל בעמוד י"ז) ועליהם נאמר והאלקים יבקש את הנרדף, ועל כך חזקו ונתחזק אלה שד' עמהם ואל תראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם כי ד' אלקיכם ההולך עמכם להושיע אתכם הוא ילחם לכם ותראו ישועתו יתברך בעגלא ובזמן קריב.

והנה מענין זה שאנו רואים שעתה מתגלה קלונם של אלה שהיו נראים ע"ע כצדיקים ונהיו עתה ח"ו כמשניאי ד' וממאסים באחרים העושים, בצורה יותר גרוע מהרשעים שנתגלה עונם מאז ומתמיד ולא רימו את

העולם, ומזה יש לנו להתנחם מעומק גלותינו כי מזה יש לנו ראייה גמורה שאנו עתה עומדים בשלבים האחרונים ממש לפני הגאולה שלימה ומלחמת גוי"מ שלפניה, כי הנה אמחז"ל שגלות חרבן בית שני מכיון שלא נתגלה עונם לכן לא נתגלה קיצם, ולפי"ז יש להבין שברגע שיתגלה עונם יתגלה גם קיצם, ולפי"ז יש לנו להתחזק מזה שעוד מעט חבו כמעט רגע ותיכף ומיד כל הרשעה כעשן תכלה ויעביר ד' ממשלת זדון ורוח הטומאה מן הארץ.

ועל כן כל מי שרוצה לזכות להתקיים במלחמת גוי"מ ובהגאו"ש שאחריה אל יאחר את השעה אלא יקבל על עצמו עתה תומ"י את העומ"ש במסנ"פ ובעלבון וחרפה ובזיון עבור שמירת התוה"ק באהבה רבה הן הנה והם המה שיזכו לראות בנחמת ציון וירושלים והם המה שעליהם נאמר והמשכילים יבינו ויזכו לראות את הגאולה שלימה וביאת משיח צדקינו ובנין בהמ"ק ב"ב לחיי עולם והמשכילים האלו יזהירו כזהר הרקיע, ולעומת כל הצער שעבר עליהן יזכו להנות מזיו השכינה ולהיות מנוחלי העוה"ב לעד ולנצח נצחים, והנשים המתחזקות בצניעות ומכש"כ אלה שסובלים עבור זה ומוסרים נפשן ומשליכין גיוון אחורנית לכבוד ד' ית' לעומת כל העלבונות שעובר עליהן ומקבלות אותם באהבה לעומת זה יקבלו כבוד גדול בעתיד שיזכו להיות בהיכל האמהות הקדושות שרה רבקה רחל ולאה כי זה חלקם אשר בחרו בחיים שלהם בעודם בעוה"ז ללכת בדרכי האמהות הקדושות ובשכר שקיימו בעצמן מוטב שיהא (נקרא) שוטה כל ימיו וכו' ואל יהי רשע שעה אחת וכו' לכבוד ד' ית', יזכו לעמוד בשורה ראשונה ועליונה ועליהן נאמר (ברכות י"ז.) גדולה הבטחה שהבטיח הקב"ה לנשים יותר מן האנשים, ובזכותן נגאל בעגלא ובזמ"ק ברוב רחמים וחסדים בב"א.

(עד כאן ההוספה שבהזדמנות אחרת, ועתה נמשיך הדברים שנאמרו לפני זה)

יא'

והנה ישנם שואלים איך יתכן מה שאמרנו (והוכחנו בהוכחות ברורות וחזקות) שההתנגדות הזאת הוא מהסט"א ומקליפת עמלק הלא ראשי המתנגדים שהם העסקנים וממזכי הרבים בענין הצניעות ע"ע ובודאי גם בזה אין כונתם לרעה כלל ח"ו ועוד שהם אומרים שכל התנגדותם היא רק לקצוני קצוניות ומפריזים על המדה הראויה (וטוענים שאין זה מתאים לדור שלנו ולכן זה עלול לגרום להרחיק שאר כל הנשים מלהתחזק בצניעות וכנ"ל) אבל על ההידור בצניעות

אפילו על הקצוניות גם הם מעודדים ומלהיבים אליה לזה, וא"כ איך יתכן לחשוב על מי שפועל להרבות צניעות והידורה יהיה נתפס מהסט"א הלא הכלל היא שמצוה גוררת מצוה, הנה התשובה היותר נוצחת היא מה שאנו רואים מה שהמציאות והחוש מעיד שמכח ההתנגדות הזאת יצא חילול השם נורא וזלזול גדול ולצנות מכל ענין הצניעות ומלחמה גדולה לא רק נגד קצוני קצוניות ולאנו הנשים שמהדרות נגד רצון בעליהם אלא גם שאר בגדי צניעות שאינם קצוני קצוניות, וגם נגד הנשים שעושים כך ברצון ושמחת בעליהן וכנ"ל, וה"ז הוכחה ברורה שלא נבע ענין ההתנגדות אלא מצד הסט"א (*).

(*) ואע"פ שהם טוענים שלא רק התנגדותם גרם הזלזול והתלוצצות מהצניעות אלא גם הנשים המתחסדות גרמו כך אבל שמה שאפילו אם כדבריהם כן הוא שנגרם זלזול מכח הנשים המפריזות ברור הדבר שאין זה אפילו אחוז קטן כלפי הזלזול והקלקול שיצא ע"י ההתנגדות וחתומת הרבנים שהשיגו להם.

וביאור והסבר הענין איך יתכן שזה יצא מתוך אלה שהיו ע"ע מזכי רבים גם בענין הצניעות ועתה נהפוך הוא, ביאור הדבר הוא על פי מה שיש לדעת שהיום בזמנינו ירד לעולם הקליפה של השער הני' מהסט"א וכבר נתבאר במק"א שזה בחינת קליפת הערב רב שענינם הוא לערב מקליפתם בכל דבר שבקדושה ואפילו תערובת כל שהוא מקליפתם הרי זה כבר מקדיח את התבשיל, וכמבואר בדברי הגר"א (הרבה מעני"ז) ומקורו מדברי התקוני זוהר שבזמנינו עקבתא דמשיחא עיקר התיקון והנסיון הוא בענין הערב רב ובתיקון זה תלוי הגאולה שלימה, וכבר נתבאר במק"א שבזה עיקר הבירור הקשה הנזכר בסוף דניאל, ושע"ז כתוב שם שרק המשכילים יבינו ויעמדו בנסיון, ולכן בדור זה מכיון שעלינו לעבור נסיון זה בכדי שיהיה לנו עי"ז תיקון הנצרך לנו על כן ניתן להסט"א אפשריות להצליח להכניס מעט תערובת מקליפתם אפילו בעסק מצוה עם כונה טובה כנזכר, וע"כ בכל דבר שבקדושה שהאדם עוסק בה אע"פ שכונתו לטובה צריך שמירה מעולה שלא יתערב בה כל שהוא מקליפה זו של הע"ר (*), וזהו תיקון דורינו ותקופתינו זה כמבואר ומכש"כ אלו שרוצים היום להיות ממזכי הרבים הרי הם צריכים יותר זהירות מלהלכד בקליפה הזאת שלא יתערב במעשיהם תערובת כל שהוא מהקליפה כי הם יותר רודפים אחרי המזכי הרבים להכשילם מכיון שע"י שילכדו אלה כבר נצודים בידם גם כל הכלל כולו שהולכים אחרי המזכים האלה, ועל כן עליהם לבדוק את עצמם תמיד ולעמוד על המשמר שלא ילכדו בלא יודעים בקליפת הערב רב שמבלבל דעתם מדרך הישרה ד"י.

(*) ודבר נפלא יש לראות בעני"ז שכעין זה היה היה גם בערב רב עצמם שגם אצלם היה מתחלתם כונתם לטובה שדבקו עצמם בכלל ישראל ויצאו אל המדבר בארץ לא זרועה ע"מ לקבל התורה"ק כמו בנ"י (שנצטרפו ונזדככו ע"י עבודת פרך בגלות מצרים) לכן המעט קליפה שנשאר בהם היה תמיד מבצבץ ויוצא והכשילו בזה את כל הכלל, (כמו שנתבאר ענין זה במאמרינו במק"א), וכמו"כ יש לראות בשורש קליפת הע"ר שהוא ענין עצה"ד שהיה תערובת טוב ורע, ואדם הראשון שנכשל בה היה ג"כ בודאי כונתו לטובה וחשב שעושה בזה מצוה ורצון ד' במה שכן יאכל ממנה וכמבואר במק"א (במאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומובא גם בספר בקרב מחנך ע"ש), כי אי אפשר בשום פנים לחשוב שאדם הראשון שהיה יציר כפיו

של הקב"ה וצדיקו של עולם ירצה לעשות קטנה או גדולה מלבו חוץ ממה שהבין שזה הוא רצון ד' ית' ומכש"כ שלא לעבור את פי ד' בעבירה ממש, אלא ודאי שהיצה"ר הנחש הטעהו שזה היא מצוה ורצונו ית' שעתה כן יאכל מעצה"ד ובכ"ז נכשל במכשול ההיא.

ועוד יש לראות בזה דמיון נפלא לעניינינו שהסיבה שגרמה לו להכשל מבואר בחז"ל שהיה מפני שזלזל בענין התחסדות בצניעות כמובא ברש"י על החומש (בראשית ג' פסוק א') ובודאי שלא היה אלא ענין של התחסדות כי לא נצטוו עדיין כלל על הצניעות (וכמבואר ענ"ז בספר בקרב מחנך .. ע"ש), והרי לנו מזה דמיון יפה לעניינינו, וגם יש להבין עפ"ז שבזמן שעלינו לתקן את החטא ולעקור שרשה לגמרי לגמור התיקון השלם מופיע דוקא הנסיון באופן דומה לשורש והתחלת הפגם וכענין שמאחז"ל שתשובה שלימה היא דוקא באותו דמיון ואותו יצה"ר שבעת החטא עצמו.

ועל כן עלינו לשים לב לענ"ז ולראות איך שאש המחלוקת והקנאות הזאת נגד המתחסדות בצניעות גרם וגורם לקרר מהצניעות בכלל ונותן חיזוק גדול ל"ע להפריצות והפרוצות של היום ד"י, וגם שמוע שמענו ותצלנה אוזן איך שהמודרניים אומרים עכשיו רואים שגם הרבנים (*) מודים שכל הצנועות הם משוגעות והרבנים מבקשים מהצבור להיות נורמאליים כמו כולם, וכמובן שכונתם במלת נורמאליים הוא להיות פרוצות כמותן שהם מחשיבים עצמן הנורמאליות ומזה יש לראות ולהוכיח ברור שכל הקנאות הזאת הרי זה מחזק את הפריצות של הרחוב ומבאיש ריחן של כל הצנועות, בין המחזיקים במטפחת ולא לובשות פיאה נכרית ובין המחזיקות בלבוש הארוך ושרוולים ארוכים וכדו', וכל זה מעיד על אמיתות הדברים הנאמרים שכל זה מעשה בעל דבר ומעשה עמלק ד"י, ועוד יש לדעת ולראות איך שהמלחמה הזאת גורם לחילול השם נורא בעיני החופשיים וכמו שראיתי מה שהובא לפני העתקות ממה שכותבים החופשיים ועושים ליצנות נורא מהחרדים על שיצאו רבניהם כנגד הקצוניות בצניעות ומשמיצים שם את שניהם יחד איך שא' פוסל את השני ומוכיחים שם מזה שכולם משוגעים ל"ע.

(*) אע"פ שבאמת לא יצאו הרבנים נגד הלבוש הצנוע הקיצוני (-) אלא רק נגד העושים מרידה בבעליהן ובשלום ביתם כמו שנראה בלשון מכתבם, אבל בכל זאת קרה לנו אסון גדול בזה שההמון עם הבינו כך שכוונת הרבנים לשלול בכלל הלבוש הזה, ואע"פ שהכחשת וסתירת הדבר נגד פניהם שהרי רק לפני זמן קצר בשנת תשס"ד יצא מכתב רבני הבד"ץ ובראשם חתימת הגאב"ד שליט"א לעודד על לבוש מנהג הירושלמי שהיה נהוג מאז ומתמיד (רק שנשכח בתקופתינו), אבל בכל זאת הרי מבואר בהמשך שכך הוא דרך היצה"ר והסט"א היום ששולט קליפת הערב רב להכניס בלבול וסמיית עינים בכל דבר שבקדושה ועי"כ מתבלבלים דעות האנשים שאינם שומרים על עצמם בשמירה מעולה מהקליפה כראוי ועל ידי חוסר שמירתם נסמה עיניהם אפילו בדברים ברורים לראותם בטעות, וכמו"כ בזו המלחמה נגד הצניעות וקדושת בית ישראל שהיא ע"י קליפת עמלק והערב רב כמבואר בפנים, על כן יצא שמעשה בעל דבר הצליח להיות נראה לההמון עם השטחיים וכמו"כ אצל החופשיים כאלו שרבנים יצאו נגד זה, וזה דרכם של הערב רב וכמו שהכניסו טעות בדור המדבר כאילו ראו בעיניהם שמה רבינו מת וכמו"כ שהעגל השמיע אנכי ד' אלקיך וכדו' וכן הוא בדורינו זה שעלינו לתקן ענין הערב רב על כן חוזר וניעור הנסיונות מהערב רב כמו שהיה בזמנם.

(-) ושמעתי מאיש א' נאמן ששאל לא' מחשובי הרבנים שהזכיר במכתבו התנגדות ללבישת בגדים משונים נגד רצון בעליהן, ושואל אותו שהלא בגד הרדיד הוא דבר הנזכר ונפסק ברמב"ם ובפרישה מעיקר ההלכה ושאר פוסקים הזכירוהו מטעם המנהג

במקומות שנהגו ואיך יתכן לאסור את זה, ענה לו שלא כתבנו כלל נגד לבישת רדיד ולא הזכרנו במכתבינו את זה כלל וכל מה שיש לה מקור בפוסקים ומכש"כ כשכך היה המינהג אין זה בכלל בגדים משונים כמובן.

ותמוה גדולה הוא על העסקנים (אלו שלא היה כונתם לרע) איך לא יתרגשו מכל מה שנגרם על ידם ואיך לא מתעוררים לחשוב חשבונו של עולם אולי יהיו נתבעין על כל זה מה יענו ליום פקידה האם כ"כ בטוחים שיתקבל תשובתם שהם לא כווננו לזה אלא שהשתתפו בזה כאלו שהם פוחזים וריקים והם הלהיבו את כל הלהט החרב הזה, והלא מצינו במחלקותו של קרח שנאבדו כולם מן העולם יחד עם כל משפחתם גם קטניהם שאיננם בר חיובי ובר עונשים נתפסו עמהם כנ"ל, ומבואר שם שהפסוק מייחס עיקר מחלקותו של קרח גם לדתן ואבירם והלא הם לא עשו יותר ממה שהלהיבו גם שבט ראובן להשתתף עם קרח ומבואר במפרשים שאע"פ שקרח התחיל המחלוקת בכ"ז אם לא היה משתתפים דתן ואבירם היה ניצל קרח מלהכשל והיה נכנע לבסוף למשה רבינו והיה מקבל הוכחתו, אבל מאחר שהשתתפו דתן ואבירם הרשעים לכן נשאר קרח בעבירה החמורה ולא חזר בו עד שנאבדו כולם ל"ע, וכמו"כ יש להבין בעניינינו זה וכמו שראה ראינו כמעט בכל המחלוקת הגדולות שהיו בכל הדורות שעיקר האסון והקלקול היה תמיד על ידי שהשתתפו פוחזים וריקים השמחים להכות באגרוף רשע שלהם נגד הטובים והצדיקים ובכל מקום שמצאו לגבות חובם זה הקדיחו התבשיל והבאישו ריחם ועי"ז התלקח כל המחלוקת של כל הדורות לדיראון עולם ועכבי בזה את הגאוו"ש, וכמו"כ היום בענ"ז מי יודע מה הם יגרמו להעסקנים הללו וכמו"כ לכולנו ח"ו ואיזה עיכוב הגאולה יגרמו, ואע"פ שהגאוו"ש כבר מוכרח להגיע בקרוב ממש עכ"ז יגרמו ח"ו שיופיע בצורה קשה מאוד של ביד חזקה ד"י ויצילנו מידם וימלט את כל העולם משחיתותם של אלה ולא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי לכל המכוונים ומשתדלים לקדש שם שמים בעולם אמן סלה.

ועל כן נפשי בשאלתי לכל הסרים למשמעתינו שאל יהינו להשתתף באש זרה זו של המקנאים נגד הנשים הצדקניות שבזכותן יבא הגאולה שלימה כמ"ש חז"ל, וכמ"כ גם במכתב "הבד"ץ" משנת תשס"א ותשס"ד "ששבחו ועודדו מאוד ללבישת השאלים" ולחזור למנהג ירושלים הקדום ושבזכות זה "שיתחזקו הנשים בזה בודאי ימנעו את גודל ההרפתקאות הקשות וצרות המשונות שפקדו אותנו לאחרונה וימשיכו הגאולה שלימה בזכותן" כמבואר בחז"ל שגאולה העתידה שנגאל יהיה בזכות נשים הצדקניות, ע"כ בהכרזת הבד"ץ, ואבקש מכאוו"א בפרטיות נא ונא אל תקלקלו לעצמיכם זכותכם להתקיים בביאת משיח צדקינו ולהנצל ממלחמת גו"מ המסוכן לכאוו"א העומד לפני עינינו היום ואין שום ספק בעולם שמי שמשתתף בזה ההתנגדות ומחלוקת ה"ה מסכן חלקו בחיים לביאת הגאולה שלימה, ועל כן הנני אוסר למי שעובר על דברים הנאמרים להקרא על שם בני קהלתינו

תהלות ישראל, אנא רבותי תשארו נאמנים לתורת משה רבינו ולמסורה
הטהורה ובזה יהיה חלקכם בחיים בס"ד.

יב

ולפי המתבאר לעיל בתחלת דברינו שכאשר מתנהגים בהמשך לדורות
הקודמים עיי"כ אנו נספחים אליהם ע"ש, לפי"ז ילה"ב (ע"פ הכלל שידיעת
ההפכין שוין) שלעומ"ז מי שאינו נוהג כמותן אין לו (ולה) הזכות להיות נספח
להן, ואפילו אם לא משנה לאופן של פריצות אלא רק ממעט ממה שנהגו
והנהיגו הדורות הקודמים ורועיהם (שהם האבה"ק וכל הז' רועים וכן כל רועי ישראל
הצדיקים) ממילא כבר א"א להיות נחשב מונהג לגמרי מהם ולהיות נספח
לגמרי אליהם ולקבל זכות המלאה שהיה להם.

והנה לכאורה היה מקום לטעון עוד יותר שמי שמחסר קצת ממה
שהנהיגו הם לא רק שאינו נחשב מונהג לגמרי מהם אלא שמאחר
שהסטיה מזה (בזמן שהתחיל ירידה זו) היה ע"י אלו שהיו סולדים מהצניעות
המלאה מפני נטיית לבם להתקרב להפריצות ולהרוח שברחוב, ועל כן
נמצא לפי"ז שכל הנוהג אחריהם כמנהגם ה"ה ממילא מונהג עתה
מהחפצים להתקרב להרחוב על כן ה"ה נחשב ממילא נספח ונטפל
עליהם, וה"ז דומה במקצת עכ"פ לדין מתחבר לרשע ח"ו, כך היה אפשר
לטעון, אבל לפי האמת בודאי א"א לומר כך על כל מי שאינה נוהגת
בהתחסדות כדורות הראשונים שע"י"ז תהיה נחשבת כמתחבר לרשע,
מכיון שגם חלק מהצנועות שבדור האחרון לא נהגו כך נמצא שאיננה
עושה כך מרוע לבה ח"ו.

אבל מי שסולד מההתחסדות מכח שנאה וזלזול כלפי הענין ומכש"כ
שגם ממאס בה ומשניא אחרים כלפי הענין וה"ז דומה למש"כ (ויקרא כ"ו
ט"ו) אם בחקתי תמאסו וגוי' ופרש"י שממאס באחרים העושים שע"י
הקפידה תורה מאוד והענישה בהרבה יותר חומרא מבשאר חוטא שאינו
עכ"פ ממאס באחרים שעושים ובן בנו של ק"ו במעורר ועושה מלחמה
כנגד המתחסדים והמתחסדות ובפרט כשמגרים את בעלים נגד נשותיהם
שהם מתחסדות, ואפילו אם נשותיהם מפריזים שלא כדת אסור להסית
את הבעל נגדה באופן שיגרם אי שלום בית וכנזכר הרי זה בודאי עבירה
חמורה מאוד שאין לשער (והרי זה כמו מוחק שם שמים בכדי לעשות ריב ופירוד בין איש
לאשתו), הרי מי שעושה כך בודאי ע"י"ז ה"ה מנתק עצמו מרועי ישראל

והדורות הקודמים ונעשה נספח ח"ו לפריצי הדורות וכמתחבר ממש עמהם ד"י שנדון כמותו ונענש על כל עוונות הרשע יחד אתו כמבואר באבות דר' נתן (פרק לי"ג) ומביאו ר' יונה (אבות פי"א ז' ע"ש).

ועל כן חוסו נא על נפשותיכם ואל תתחברו לא להמזלזלים וממאסים בהמתחסדות כבדורות שלפנינו ובן בנו של ק"ו שלא להתחבר להמעוררים קנאה ולשה"ר ומחלוקת נגדם ובזה נוסף למה שנעשים נספחים לפריצי הדורות כנזכר הרי אלו הבעלי קנאה ומחלוקת בפרהסיא ה"ז יותר מזה שע"ז ה"ה מסייעים ומחזקים ח"ו בפועל ממש את הפריצות של היום שהיא ממש כדור המבול ד"י, וממאסים כל ענין הצניעות בעיני ההמון ד"י ונוסף לכל זה מוסיפים לגרום חלה"ש נורא בכל העולם הפרוץ, ובזה שתמנעו מזה תצילו עצמכם מלהלכד בעון מתחבר לרשע שעונשו חמור כמו הרשע ממש ח"ו.

יג'

והנני להוסיף כמה מילים למה שאמרתי, שהקנאות הזאת הנ"ל הרי זה גרם פירוד בהרבה בשלום בית ע"י שמגרים את האנשים נגד נשותיהם ואפילו אם היו הטענות צודקות בכל זאת הרי התירה התוה"ק למחות שמו ית' בכדי לעשות שלום בין איש לאשתו א"כ בודאי יש לשתוק ולהעלים עין אפילו ממה שהיה ראוי להשמיע אם זה עלול לגרום מתח ואי שלום בבתי ישראל.

ואע"פ שטוענים שהמתחסדות מעל המדה הן הנה הגורמות לאי שלום בית, ידוע לי ע"פ מה שהעידו לפני כמה וכמה אנשים ונשותיהם עמהם שהיה שורה בביתם שמחה ושלום בית והיה הבעלים מרוצים מהמתחסדות נשותיהן ולא הפריע להם כלום, רק אחרי שלא יכלו לעמוד נגד הלחץ והדוחק והזלזול מבעלי ריב שגירו אותם נגד נשותיהם והכניסו בלבם ג"כ התנגדות וזלזול (ושנאה) נגד ההתחסדות של חזרה למנהג הישן רק אז ע"כ התחיל הריב בביתם אבל ת"ל זה היה רק בחלק קטן מהבתים האלו שנגרם אי שלום ממש אבל ברובם של הבתים האלו לא הגיע לדרגה של ריב ואי שלום בית, אלא שבכל זאת בחלק יותר גדול מהבתים נכנסו ע"ז העצב והמרירות והפריע מנוחת נפשם, וכל זה רק מפני הלזות שפתים של חבריהם שקשה להם לעמוד בנסיון זה ובפרט ובעיקר שכבשו את הרבנים לצאת נגדם ע"י שהעידו לפניהם עדות לא

נכונה וכמו שמצינו בחז"ל שהעידו עדות שקר על בנו של ר' שמעון בן שטח ועי"כ נהרג בב"ד שלא כדת כאילו שע"י התחסדות הנשים הורסים שלום בתייהם וכדו', מה שלא היה ולא נברא זה מה ששבר רוחם וזה מה ששמעתי מבעלי העובדא עצמם, וה"ז הוכחה גדולה שכל הקנאות בא מצד היצה"ר כי היצ"ט לא משתמש בשרביטו של היצה"ר שהוא מדת השקר.

ועוד יש להבין שכמו שהזכרנו לעיל לגבי הטוענים שע"י חינוך קצוני כזה נגרם ירידת ילדים מדרך הישרה שבאמת ה"ז טעות לומר כך אלא שאם קרה מקרה כזה הרי זה מפני סיבת לקוי והשחתה במדות ההורים ולא שייך כלל לענין חינוך הקצוני כמו"כ יש להבין גם בענין השלום בית שאם יש מקרה שאשה לא התייחסה להבעל בכבוד אלא זלזלה בו חלילה הרי זה ג"כ רק מכח השחתה במדותיה ואין זה שייך לענין הצניעות בלבד.

יד

והנה כל אלו ששאלו אותי ע"ע הנהגה למעשה מה לעשות אמרתי להם לפנות לרבנים ת"ח יראי ד' מרבים והם לומדי תורה לשמה ואין להם שום נגיעה עצמית ולא מושפעים מהרחוב ואנשים של היום גם לא מעסקנים וכדו' ואינם חוששים מה יאמרו הבריות (*). וגם לא עונים ע"פ הגיונם אלא לפי מה שמבררים בדעת תורתם כפי מה שיוצא להם מדברי חז"ל והפוסקים לבד לאנשים ת"ח כאלה להם יאות לקבוע ולפסוק בכל שאלה פרטית שיש לאדם ובין איש לאשתו כך היה תשובתי לאלה שפנו אלי ושאלו מפי.

(*) ועוד תנאי נוסף מבוקש לענין זה והוא שיהיה לו הערכה לענין הרוחני הזה ששואלים עליה, ולכן אם הנדון בענין הצניעות צריך שיהיה הנשאל אדם כזה שיש לו בעצם הערכה הראויה למנהגי הדורות הקודמות וללבוש הצנוע וגם להתחסדות שעליה שואלים ואיננו מושפע מהדור הזה וכמו שהובא לעיל עמוד ב' אות ב' בשם החזו"א, ובאמת מי שלומד תורה לשמה בודאי יהיה לו התנאי הנוסף הזה וזה עצמו יהיה הבחנה אם באמת ה"ה לומד לשמה כי אם בודאי יהיה לו הערכה זו, ויש לציין עוד תנאי לפי הכלל שכתוב בספה"ק תולדות יע"י שא"א לאדם לברר האמת בכל דבר עד שיראה מקודם ב' צדדים בהענין (ודבר זה נלמד מהדין לגבי סנהדרין כשדנין דיני נפשות שההלכה היא כולו חייב זכאי) ובפרט כשהשאלה תהיה בדברי ריבות בין איש לאשתו שמצוי היום שהאשה לפעמים בדרגא רוחנית יותר גבוה מהבעל ומכח זה נהיה לפעמים חלוקי דיעות בענינים רוחניים ובזה הדין הוא ענין דק ועדין מאוד מתי ללכת לפי הכלל שאשה כשירה עושה רצון בעלה וגם לפעמים הותר לב"ד אפילו למחוק שם בכדי לעשות שלום בין איש לאשתו (וכמובן שלא ניתן הלכה זו ביד כל אדם כי לא מצינו הלכה זו אלא בדבר שהתורה גילתה לנו וקבעה ההלכה כך) כמו שמצינו בזמן שבהמ"ק קיים בפרשת סוטה, ועל כן צריך לזה סע"ד גדולה לכוון

לאמתה של תורה מתי מותר ללמוד מזה למציאות אחרת ובודאי שלא נאמר כלל זה כשנוגע למצוה שבתורה,

[ואע"פ שמצינו עובדא בחז"ל שאיזה אדם עם הארץ צוה לאשתו לרוק בפניו של ר' מאיר ובזכות שקיימה דבריו זכתה לילדים גדולים ע"ש, בודאי שאין ללמוד מזה לדבר כזה, וגם שם לא עשתה זאת בצורה (כמו שצוה בעלה) של זלזול וחציפות כלפי ר' מאיר אלא ע"י שר' מאיר עזר לה לקיים דבריו בצורה מכובדת כמבואר שם, ועכ"פ הענין פשוט וברור לכל בר דעת שלא נאמר הכלל של לעשות רצון בעלה כשהבעל רוצה להורידה מרוחניותה אלא צריך שיקול גדול בדעת תורה באיזה ענין ובאופן עליה לוותר על מה שנראה בעיניה שע"ז היא מתעלה בדרגא יותר רוחני, ובאיזה ענין אין עליה לוותר.]

ועוד יש ללמוד ממה שמצינו בחז"ל "הלכה שהאשה עולה עם הבעל ואינה יורדת עמו" כלומר שאין להבעל להוריד את אשתו מדרגה שהיתה רגילה אליה בבית הוריה, ואע"פ שזה נאמר לגבי ענינים גשמיים בכל זאת מסתבר גם ללמוד מזה במה שנוגע לענינים רוחניים, ובאמת מצינו ענין זה גם לגבי דבר רוחני והוא מ"ד במשנה (כתובות ק"י): הכל מעלין לירושלים שאשה שרוצה לעלות לגור לירושלים אין הבעל יכול לעכב בידה וכופין אותה לעלות אתה מכיון שירושלים מקודשת יותר משאר ערי ארץ ישראל ע"ש, וצריך סע"ד לקבוע לעצמו אדם הראוי אשר ממנו ישאל כל ספקותיו וכנ"ל הערה ה' (ד"ה ואין הכונה...) ועל כן צריך שיתפלל האדם על זה שידריכו ד' ית' לבחור המו"ץ הראוי והגון בס"ד.

וגם עתה לא הייתי משמיע דברים אלו שאמרתי עתה אלא מפני החילול השם שמתחלל עתה ע"י היציאה למלחמה ומפני הקרירות בצניעות שנגרם עי"ז וע"י הירוס בתי ישראל, ומפני לחץ ודוחק אנשים ונשים שבורים ברוחם מפני גודל הרעש נגדם והעלבונות שמבזים אותם בכ"מ עבור טוב כונתם בתמימות לעשות נח"ר לאבינו שבשמים והם ומהם שפנו אלי לחזק לבם הנשבר לרסיסים, לכן אמרתי אם נחשה עתה מצאנו עון ח"ו, על כן בכדי שלא להיות נתפס ח"ו בארור אשר לא באו לעזרת ד' בגבורים (שופטים ד' כ"ג) וכמו"כ שלא להיות נתפס בעון שלא מוחים על חילול השם (ובפרט שכהיום התקיים מה שצווח הנביא על כבודי לא מחיתם ועל כבוד בשר ודם מחיתם כי היום מוחים תמיד על כבוד בשר ודם ולא מוחים תמיד על חילול השם המתרבה יום יום בעוה"י) על כן בכדי שלא יהיה עי"ז קטרוג גדול בשמים על כל הכלל ח"ו שנסתי מתני וחזקתי את רוחי לכבוד הבורא ית' לצאת לעזרת ד' בגבורים שכובשים את יצרם ומקבלים עליהם עומ"ש במסנ"פ של הלבנת פנים שנחשב כמסנ"פ בפועל וביותר מזה וכידוע מספה"ק, ובזה יצאתי יד"ח.

וגם עתה אין כונתינו להכריע ולקבוע הנהגה למעשה באיזה אופן לעשות את ההתחסדות וההידור ומכש"כ שאין הכונה כאן להכנס בענין איך לנהוג כשהבעל מתנגד להענין (*), ובפרט שע"ז דברו הרבנים במכתביהם (ואין דרכי להתערב בדברים שכבר קבעו רבנים ומורי הוראות בישראל) ועוד שאין ענין זה נוגע לאנ"ש ולסורים למשמעתינו כי ת"ל אין ביניהם כאלה שיש ח"ו פילוג וחילוקי דעות בינן ובינן בעליהם, ויהי רצון שישרה תמיד בין כולם אהבה ואחוה שלום ורעות ובזכות התחסדותן בצניעותן תשרה שכינה בביתם ויהיו שמורים מכל צרה וצוקה מעתה ועד עולם אמן סלה, לכן אין לנו ענין לדבר על זה אלא שבכל זאת נזכיר דבר כללי מה שכבר נתבאר בדברינו במקום אחר איך תהיה הנהגת האשה כשהיא בדרגה

יותר גבוה ברוחניות מהבעל (כמו שמצוי הרבה בזמנינו דור האחרון שעליה אמרו חז"ל (שדוקא) בזכות נשים צדקניות נגאל בהגאולה שלימה) כי הרי על האשה לכבד את הבעל שיהיה כמו מלך בביתו, וע"כ אפילו במקרה שרצונה להעלות דרגת הצניעות בבית עליה לעשותה בדרכי נועם ובכבוד והערכה כלפי הבעל להשפיע בהבית רוח רוחני וחשיבות יותר להצניעות ובודאי כשתעשה את זה בצורה הראויה ובהרבות תפלה לדי' על זה בודאי תהיה לה סע"ד להוציא הענין לפועל ע"י שדי' ית' יערה רוח טהרה ממרום על בעלה בזכותה.

(*) ובפרט כשטוען שזה עלול להביא לידידה ברוחניות ח"ו, בכדי להכריע שאלה כזו צריך בירור של ז' נקיים ולהבין טוב המצב בין של הבעל ובין של האשה ואח"כ צריך סע"ד גדולה מה להכריע כי אין בכח שכל וסברא האנושית להכריע ולקבוע בשאלה קשה כזו אלא בכח סע"ד הקרובה לרוח הקודש.

וכמו שמצינו בחז"ל שזכות האשה תועיל להעלות בעלה ושע"כ נענש יעקב אבינו ע"ה על שמנע את דינה מעשיו כידוע, וגם בדרך ההגיון יש להבין שכל בית שיש רוח אהבה וכבוד בין איש לאשתו גם מצד האשה כלפי הבעל וגם מצד הבעל כלפי האשה וכמו שאחז"ל (יבמות ס"ב:) מכבדה יותר מגופה, על ידי כך יהיה נעשה בלבם של שניהם רצון להפיק רצון השני בבחינת גומלים זה לזה (*), עכ"פ כשמופיע שאלה הנזכרת יש להבין שזה שאלה פרטית ששונה בכל מקרה ואצל כל איש ואשה ולדבר כזה יש צורך לדון בכל מקרה לבד וא"א לקבוע כללים לכל הכלל בזה וגם אי אפשר לכל רב ומורה צדק לקבוע אלא ע"פ עצת גדולי הדור וצדיקיה שעליהם שורה השכינה וסע"ד בכל דבר ודבר.

(*) ועמש"כ השל"ה הק' בפ' ויצא בדרך חיים תוכחת מוסר ע"ש, ומשם יש ללמוד דרך ההשפעה בבית.

טו'

וכאן המקום להעיר לאלו שמתחסדות בהידור בלבוש הצנוע והם גם אצים לעורר נשים אחרות ולהשפיע עליהן להתחסד ג"כ כמותן, יש להן לשים ללבן שגם עליהם לשמור על דרכיהם שאסור להם לעורר ריב ומצה וכמבואר בפוסקים ובטואו"ח (ס"א א') שבכל דבר שבקדושה ושמירת התוה"ק אע"פ שיש להיות עז כנמר שלא להתפעל מהמתלוצצים בכל זאת אל יתקוטט עמהם ע"ש, וגם אין חיוב לומר תוכחה לאינם מתחסדות כמוהן כי חיוב תוכחה איננו אלא על עובר עבירה או מבטל

מצות עשה (ואם יודע שלא יקבל אין להוכיח אפילו על עבירה ממש אא"כ הוא מצוה מה"ת ולא במה שאינו אלא מדרבנן) אבל אין חיוב תוכחה כלל על הידור מצוה והתחסדות, ולכן אפילו אם רוצים להשפיע עליהן אסור לאנות אותן ומכש"כ לא לגרות ריב ורוגז ומחלוקת ולא לעשות מצוה הבאה בעבירה גדולה מן התורה של מחזיק במחלוקת, עוד יש לדעת ולשים לב שגם אסור לזלזל בכבודם והערכתם כלפי שאר נשים הצנועות אלא שאינן מתחסדות כמותן ואפילו אם לא מראים כלפי חוץ זלזול כנגדן אלא רק בלבן מזלזלין בהן ה"ז כבר פגיעה במצות ואהבת לרעך כמוך, וה"ז גם גורם להנפגע (או נפגעת) שלא יקבל ההשפעה הטובה כלל אלא אדרבה מעורר בלבן להיות סולד ומורד בהענין מכח הטבע שכמים הפנים לפנים כידוע.

ואפילו אם רואים מי שעובר עבירה ממש שמצוה לשנאותו כמבואר בגמ' הרי זה רק בעובר עבירה ממש ולא כשעובר על הידור וגם על עבירה ממש שכן מצוה לשנאותו הרי גם זה הוא רק אחרי שהוכיחו בדרכי נועם ואינו רוצה לקבל כמבואר בפוסקים, וגם במי שמצוה לשנאותו מבואר בגמ' (פסחים ... לפי מה שפירשו בתוס' שם) שאסור שיתערב בזה שנאה אישית וחייבים לכבוש אותה ומבואר שם שכך היא ע"פ הטבע שמתוך שנאה לש"ש מתעורר ומתערב אח"כ גם שנאה אישית, ועל שנאה זו הנוספת ישנו מצוה מפורשת בתורה"ק לכבוש אותה ולבטלה מלבו ע"י עשיית חסד עם העובר עבירה כמבואר שם בגמ' ובתוספות שם ע"ש.

ועלינו לשים מול עינינו מאמר ר"ע שואהבת לרעך כמוך הוא כלל גדול בתורה וכמבואר בספה"ק שהוא מביא את האדם לקיום כל התורה כולה, וידיעת ההפכ"ן שוין שהפוגם במצוה זו ה"ז עלול ח"ו להרחיקו מקיום כל התורה כולה, וכבר הזכרנו מה שכתוב בשם החזו"א שפירוד בלב בין א' לבין א' מבני ישראל ה"ז פירוד גם בינו לבין הקב"ה, ועל כן עלינו לשים פחד זה נגד עינינו שלא להיות ח"ו במקום שעסוקים להתקרב יותר לדי' ית' ולקרב את הגאולה שלימה שלא יתערב היצה"ר בענין ההיא עצמו לגרום ההיפוך הגמור להתרחק ע"י ח"ו מד' ית' ולהרחיק הגאולה שלימה ח"ו ע"י עון שנאת חנם שגרמה החרבן ומעכב הגאולה שלימה כידוע וכל זה מנסיונות ובירור הקשה שמופיע בזמנינו היום, ויש לשים לב מאוד לענין זה.

ועל כן אם המצא תמצא איזה מתחסדת מהנזכרות שמחשיבה עצמה מהסרים למשמעתינו אם מתנהגת אחרת ממה שנתבאר כאן ג"כ הנני אוסר עליה להקרא ע"ש בני קהלתינו או להקרא על שם סרה למשמעתינו או ע"פ דברינו והשקפתינו, ובזה יצאתי יד"ח מלהיות ח"ו נתפס בעבירה הגדולה והנוראה של מחזיק במחלוקת או מסייע לזה ח"ו, וי"ר שדי' ית' ישמור עלינו לעשות רצונו כרצונו ית' ויצילנו מכל מכשול ועוון מעתה ועד עולם.

אבל דבר אחד רצוני להדגיש שאשה שרוצה להתחסד בענין צניעות הלבוש צריכה ללמוד ולדעת ולקיים גם שאר התנהגות הצניעות כענין הפרדה והרחקה מאנשים ובפרט ברחוב ושאר דרכי הצניעות, (אשר הרבה מהם נזכרים בקונטרס קול קורא ובספר בקרב מחניך שיצ"ל לאחרונה וכמו"כ בספר חוט שני על אבי"ע סי' כ"א מאת הגאון ר' ניסים קרליץ) ובל"ז שתהיה האשה מתאימה כל התנהגותה לצורת מלבושיה אין טעם להתחסד וה"ז דומה למשאחז"ל לא עם הארץ חסיד.

טז'

ואחרי שאמר הרב שליט"א כל זה הוסיף בהזדמנות אחרת בעני"ז בזה"ל, אחרי ששואלים אותי כל הזמן בענין הנ"ל נסיתי לברר הענין קצת, והובא לפני הוכחות ובירורים שכל המדובר הוא על מנהגים ישנים ומקובלים בדורות שלפנינו, ואע"פ שבכ"ז אינני קובע כלל במה שנוגע להנהגה למעשה מפני הטעם שכבר הזכרתי (עיי' תחלת המאמר) שלקבוע הלכה למעשה שייך לפוסקי הדור גדולים וצדיקים אמיתיים לא לאיש כמוני, (וגם בעצם עדיין אינני בקי בדיוק בהענין כי לא בררתי הענין עד הסוף כראוי לקבוע למעשה) ומה שהואיל לי הברורים שהובאו לפני לגבי מה שנוגע להשקפתינו שנדע איך להשקיף על הענין ולכבד את המתחסדות ומכש"כ שלא לזלזל או למאס בה ח"ו ובן בנו של ק"ו שלא יהיה לנו חלק ונחלה בההתנגדות ובהרבות מחלוקת בישראל ובפרט בזמנים אלו שעת צרה היא ליעקב, ועינינו צפיות ומחכות כל יום לישועה גדולה ולרחמים מרובים מן השמים עלינו ועל כל ישראל אחינו, איך יוכל בן אדם שיש לו עדיין קצת הרגשה אנושיות בלבו להתעסק בענינים כאלו ואפילו הדבור והמחשבה מקלקל כמו שמצינו בעדת קרח שאפילו אחרי שכבר נשקטה המחלוקת ולא היה אלא דבור של תלונה בעלמא לצדו של קרח באומרם אתם המיתם וגוי ה"ז גרם תומ"י למגיפה וסכנת כליון לכל הכלל ח"ו לולי סגולת הקטורת שעשה אהרן, על כן עלינו לשמור על צעדינו, ועכ"פ מה שנוגע להשקפתינו התחזק ע"י הברורים ועכ"פ נתברר הענין כשמלה שכל ההשקפה שאמרנו לפני"ז ה"ז בדיוק נכון (*).

(* רק על פרט אחד יש להעיר שעל הצדקניות המתחסדות לשים לב שיהיו אופני הבגדים בדיוק באותה האופן שהיו בנות ישראל מאז ומתמיד כי היו תמיד המלבושים שלבשו בנות ישראל שונה באופנה משל הגוים, וגם להקפיד להתאים להידורן בבגדים גם כל שאר הנהגותיהן בהידורן במדת הצניעות שיתאימו עם בגדיהן אלה גם יחד וכנ"ל, ומכש"כ שחל חיוב זה על כל שאר הנשים להקפיד על ענין זה כמו שהקפידו מאוד בכל הדורות שלפנינו (וכבר נתבאר ענין זה בהרחבה בספר בקרב מחניך פ"ז ע"ש) ולכן יש לשים

לב שרובא דרובא של בגדי נשים שנמכרין ושלקחין היום ה"ה מאוד מאוד רחוקים מענין זה ולצערינו מאוד קרובים לאופני הגוים של היום ד"י (ולפ"ז מובן שאחרי שמתלבשות בכגון אלה ה"ה בזה מתקרבות לקליפת הגוים ל"ע ומטעם זה קשה להן מאוד לפרוש מזה וגם ע"י השפעה זו נכנס בלבן סלידה ושנאה לבגדי צניעות כראוי וכנכון וכעין מה דאיתא בחז"ל שמי שעובר עבירה נעשה דבוק אליה ואינו מניחתו לעו"ע, ע"ש), ויש לברר הענין או ע"פ הזקינות שעדיין זוכרות בדיוק את אופני בגדים הישנים או ע"י תמונות מדוייקות מנשים צנועות מאז, שע"ז יוכלו להבחין ולהכיר בדיוק איך צריך להיות באמת.

ואחרי הדברים והאמת האלה נעשה יותר ברור שכל ההתנגדות הוא מעשה בעל דבר והולכים כאן במלחמת עמלק נגד המסורה הטהורה ונגד קבלת כל הדורות וה"ז חילול ד' נורא ואיום והרי זה כדרך המשכילים ועוזבי התורה להיות שולל וסולד מהמסורה הישנה, בושה וחרפה היא לנו שגם מחשובי מחננו יהיו נלכדים בכך ברשת היצה"ר ואוי לנו שכך עלתה בימינו, וי"ר שד' יסיר חרפת עמו ויעורר לבנו לתשובה שלימה ולהתקרב ולחזור אל אבינו שבשמים כמאז ומקדם.

והנה אע"פ שאין בכוחינו בדור זה ובתקופה זו לגזור ולכוף על הנשים ואפילו על בני"ב להתלבש כך כמנהג הישן ואפילו במקומות שהיה כן מנהג המקום (כמו ירושלים וכדו') וכמו שעשו בדורותינו הקודמים מאחר שכבר בטל ונשכח המנהג ואפילו הנשים הצנועות אינן מחזיקות בה, בכל זאת עכ"פ יש לנו להחדיר ללבן לדעת שכך היה דרך אמותינו ובנות עמינו שמעולם ושעלינו להעריך ולכבד את זה ומכש"כ שאסור לזלזל ולמאס בה ושידעו היטב שלהיות ממאס באחרים העושים היא עון חמור מאוד ומעורר ח"ו חרון אף גדול ועונשים חמורים מאוד כמבואר בתוה"ק כנ"ל, כל זה יש להחדיר ללבנות צאצאינו, ועלינו להשתדל ולהתאמץ להכניס בלבם שיבינו שאע"פ שלא הגיעו לדרגא זו לנהוג כמנהג אמותינו או מפני שא"א להם להתגבר נגד הנסיון הגדול של לחץ מחברותיהן ומכש"כ נגד זלזולם והתלוצצותם ולהיות כמשתולל בעיניהן עכ"ז יהיה להם עכ"פ אהבה ותשוקה להגיע לדרגא זו באהבה, ולהבינם שע"ז נזכה להיות מהמשתתפים בהגאולה שלימה ולחיי העוה"ב, ויש לדעת ולהודיע שכל דרגא שעדיין אין בכח האדם לבצע בפועל בכל זאת אם עכ"פ רוצה ומשתוקק ומצפה להגיע לזה ה"ה ג"כ נספח לאלו שכבר הגיעו אליה ויהיה לו גם זכות להשתתף עמהם בזה ובבא.

דברי המערכת: הנה הקונטרס נכתב והוכן לדפוס ביום ה' אלול כנ"ל ומכח סיבות תקלות טכניות התעכב הדפוס עוד שבועיים ומכיון שביני לביני נאמרה עוד הוספה בעני"ז על כן הננו מכניסים כאן מה שמצינו נחוץ להוסיף להקונטרס.

הנה בענין שכבר דברנו עליו מקודם יש לי להוסיף דברים ממה שספרו לפני דברים שמזעזעים את השומע וא"א להתאפק מלהשמיע את כאב לבי ולב כל החרד לדבר ד' ואינו מובן בשו"פ איך שותקים ולא שומעים שום קול למחות ולעורר על הנעשה כי ה"ז מפחיד מאוד את לבי והנני מרגיש בזה פחד גדול ועצוב שהיה לא יהיה ח"ו דבר זה לפוקה לכל הכלל על השתיקה (שכהודאה דמיא) ומי יודע אם זה לא יגרום ח"ו כמו שגרמו הדברים לפני שבעים שנה שגרמו את השואה ר"ל, ואולי בזכות זה שעכ"פ יהיה לפחות השמעת קול א' לגלות דעת סתירת קול ענות המלחמה במחנה יהיה זה קצת זכות והצלה לכל הכלל בס"ד וזהו כונתי באלה הדברים לא ללמד חובה על הכלל יצאתי ח"ו אלא ללמד זכות לא על עצמי אלא על הכלל כולו בעזרת צורי וקוני אמן כן יהי רצון.

ומה ששמעתי הוא שהאנדרלמוסיא והמגיפה שהתפשטה שהיא המלחמה הזאת נגד הצניעות והקדושה היא מוסיפה והולכת וגודלת יום יום ומתרבה כל יום יותר אנשים מהחרידים שנתפסים בה וסיפר לפני אחד ששמע ממי שראה איך שעברה אשה עם רעלה באחד מהרחובות ששם נלחמים ומוחים תמיד נגד פירצה, ובחור אחד זרק אבן על ראש אותה האשה, והנה אחרי ששומעים דברים כאלה מה יש לנו לאמר ולדבר, הדברים הללו מדברים לעצמם וכי נשאר עוד מקום להסתפק למי האמת והצדק למי החותמת מאת ד' ית' ולמי הפסילות והשקר והרשעות, וידעתי גם ידעתי שיענו ויאמרו שזה היה רק מקרה אחד זר שעשה בחור פרוע על דעת עצמו ואין שום אחד אחראי על זה, ובאמת אין זה נכון א) מטעם שאחז"ל (סוכה נ"ו:) שותא דינוקא או דאבוה או דאמיה, ויותר מזה שישנם עוד סיפורים לא רחוקים מסיפור זה, אבל יש להבין עוד יותר מזה שכאן הענין הרבה יותר חמור וגרוע מענין שותא דינוקא וכו' כי כאן באמת נעשה ע"י המבוגרים ג"כ מעשה רציחה אלא שהוא לא כ"כ רציחה גסה כזה כנ"ל שמה שמבזים ומאנים אותן בצורה שפלה ומזולזלת (כמו שעשו להבדיל האומות העולם אלינו) זה נחשב בשמים ג"כ מעשה רציחה ממש, וממשמעות דברי חז"ל משמע שרוצח בצורה גסה בענין המדובר כאן הוא פחות חמור מרציחה של הלבנת פנים (*), כי מכיון שענשו של רוצח בצורה גסה שהורג את השני בפועל הוא בידי בית דין של מטה לכן יש לו חלק לעוה"ב אבל המלבין פני חבירו אין לו חלק להעוה"ב (**). והרי עונש זה בודאי הרבה יותר חמור באין ערוך מעונש ומיתה גשמית.

(*) ועוד יש להוסיף שמעשה רציחה שנעשה ע"י זריקת אבן הוא פרי מעשיהן ונבע מתוך מעשה הלבנת פנים שעושים המבוגרים והוא ע"פ המבואר בספה"ק בספרי מוסר

שכאשר יהודי יותר מעולה עושה עוול קטן ודק ה"ז משפיע וגורם ליהודי היותר שפל לעשות עוול ועבירה גדולה וגסה, ע"כ, ולכן ה"ה ג"כ על עבירה השני שנגרם באמת על ידו, ובוה מתפרש הטעם שמדקדקין על הצדיקים על כחוט השערה כי עוול החוט השערה שלו גורם עוול עב וגס אצל השני.

(**) ולפי המבואר בראשונים הרי זה נאמר דוקא למי שעושה יותר מפעם אחת ולא נאמרה חומרא זו לגבי מי שנכשל פ"א וכמו"כ מי שמתחרט ועושה תשובה על זה כראוי בודאי שהתשובה מכפרת כמו על שאר כל העבירות כמובן.

והנה נחזי אנן למה כשנעשה דבר כזה כנגד הכופרים שאנו נלחמים נגדם על מה שהם עוברים על דברי התוה"ק אנו מרגישים כאלו אנו אחראים ותומ"י משמיעים מחאה כנגד העושים כך ומשמיעים בשם הרבנים איסור לעשות כך, ולמה בדבר זה אין קול ואין קשב למה אין העסקנים מספרים את זה להרבנים לעוררם שחייבים להכריז נגדם כמו שהם עושים בענינים הנזכרים, מי התיר דמן של ישראל הגענו למצב שאם נשמע שרצחו ח"ו אי מהמתחסדות לא יהיה חידוש בעיני ואם המעוררים את המלחמה הזאת לא מרגישים אחריות למנוע דברים כאלה ולא משמיעים שום קול נגדה יש לומר כפי המבואר בחז"ל ופשוט להלכה מדשתקי ניחא להו בכך ושתיקה כהודאה דמיא, ודבר כעין זה ששתקו רבנן על מחלוקת ושנאת חנם גרם חרבן בית המקדש כמבואר בגמ' גיטין (נ"ז) וכמו"כ היום דבר זה גורם חרבן בתי מקדשות שהם בתי בני ובנות ישראל הכשרים והצנועים שהם מקדש מעט ושם שכינה שורה כבבית המקדש, ומי יודע איזה חרבן זה עלול לגרום אם ישתקו, עלול ח"ו לגרום הירוס את כל היהדות ולגרום הפקירות ופריקות עול שאין דוגמתה ולא יהיה שום דרך לשלוט ולעמוד בפרץ ולחזק בדק הרוחניות ויבזו בחוצות כל שומר תורה ומצוות והשלחן ערוך כפשוטו ומכש"כ שיתלוצצו מכל מתחסד בכל שאר הענינים ד"י וזה יהיה חרבן גדול הרבה יותר מחרבן בהמ"ק וימנע מרוב הכלל את הגאוו"ש ח"ו וידעתי שמעטים המה שמסוגלים להבין מה שאמרתי עכשיו אבל יהי רצון שלא נגיע למצב שיבינו ח"ו.

ואחרי כל זאת כמו שהזכרתי לא נשאר מלים בפי מה לאמר אך מכיון שראה ראיתי שאין קול וקשב והמלחמה מתלקחת יותר יום יום במלחמה כזאת שלא ראינו מעולם כי בכל מלחמה שני צדדים נלחמים וע"י שהשני נלחם חזק נגד הראשון הרי הראשון מתגבר עוד יותר נגדו משא"כ מלחמה שאין השני חוזר ומכה להראשון לפי דרך הטבע אין הראשון מוסיף משא"כ כאן התלהבות המלחמה היא בצורה לא הגיונית ולא כפי טבע האנושי ונראה במוחש איך שיש כאן רוח רעה וקליפת עמלק שנלחם נגד הקדושה, ועל כן אמרתי מהחיוב וההכרח לקיים דברי חז"ל (במשנה אבות) שלמדונו וצוינו במקוון שאין אנשים השתדל להיות איש.

ולכן אע"פ שאמרתי עד עתה שאיני יודע לקבוע ההתנהגות למעשה (אע"פ שברחוב יש אומרים שאני מנהל של התנועה הזאת של ההתחסדות המוגזמת אע"פ שאין זה

ח"ו עבורי גנאי אלא שבח אבל הלא כולכם יודעים שלא כן היא) אבל עתה אחרי שמעי ורואי כל זאת כבר אינני צריך לקבוע כלל ולומר כזה ראה וקדש כי כבר קדשוהו משמים במה שהראונו את כל זה.

ולפ"ז יש להבין ברור שאלה הנשים הן הנה הצדקניות שעליהן אמחז"ל שבזכותן יבוא הגואל והגאולה, והן הנה הנשים שמצילים את הכלל ואת התוה"ק, וכמו שבימי היוונים לא בטלה גזירתם וקליפתם אלא ע"י נשים שעשו מסירת נפש אשר לא נצטוו עליה והיה זה ע"י מצוה שאין החיוב מוטל עליהן (שהיא מצות מילת הבנים שהאיש מצווה עליה ולא האשה) כמו"כ יש לדמות אלה הנשים הצדקניות שעוברים עתה מצב של מסנ"פ והן נלחמות בעד הקדושה ומקבלים מכות ועלבונות והן כמנודות מתוך הכלל כפי שמספרים שבעיר ב"ש מפחדות לצאת לחוץ ונחבאות בתוך בתיהן (*), וה"ז דומה בדומה לזמן היוונים שהיו נחבאים בשעת גזירת השמד ואלה הנשים שיצאו וקדשו ש"ש בפרהסיא הן הצילו את העולם.

(* ועי"כ הנלחמים משתמשים גם בזה להוכיח שמשוגעות הנה שה"ה כנזירות שלא יוצאות החוצה והרי ההורים מענים וסוגרים את בנותיהן וה"ז באמת במומו פוסל כי הרי הם העושים ומעשים בזה והם עוד באים לגבות חובם כאלו מגיע להם והרי זו אכזריות כפולה ומכופלת ד"י שאינה מתאימה לזרע אברהם יצחק ויעקב שהם בטבען רחמנים וכו', וכל זה מוסיף להוכיח באותיות גדול שכל מלחמתם מתחלה ועד סוף היא מקליפת עמלק והערב רב ד"י.

אבל כמו שאז בודאי שלא הגין זכותם עבור אלו שהיו נלחמים נגד הצדקניות ולא נגד המתיוונים כמו"כ היום שהמצב הוא שרובם ככולם התיוונו ונתפסו לקליפת יוון שהוא החכמה ההגיונית כידוע ואינם מאמינים במה שהוא מעל ההגיון וזה באמת פגם נורא באמונה בדי' ובתורת משה (ועי' רמב"ן הידוע בסוף פרשת בא) ולכן הם כועסים כ"כ נגד כל דבר שבקדושה שאיננו לפי הגיונם אלא לפי האמונה בדי' ובמשה עבדו, ואלה הנשים המתחסדות כנראה שיש בהן נצוצות מנשמתן של בנות ישראל ההם ועושות גם כמעשיהן ועל ידן נושע בס"ד.

והנה ידוע המאמר ששגור בפי הצדיקים (ומקורו מא' מאדמורי בעלזא) עמשי"כ במסורה המובא בבעה"ט (שמות ...) עה"פ ושמתי פדות בין עמי ובין עמך וכתוב ע"ז במסורה (שמצינו) ג"פ פדות א' כאן, ב' (תהלים קי"א) פדות שלח לעמו וגו', ג' (תהלים ק"ל) והרבה עמו פדות, ופרשו בזה הכונה שיש ג' מיני גליות א') בניי אצל אומה"ע ועל זה המדובר בפסוק ושמתי פדות וגו', ב') בניי הצדיקים אצל הרשעים שביניהם ועל זה כתוב פדות שלח לעמו כלומר מתוך עמו בעצמו פדות, ג') גלות האדם אצל היצה"ר שלו ועל זה כתוב והרבה "עמו" פדות כלומר האדם מתוך עצמו. וכמו שביציאת מצרים עשה ד' ית' פדות והבדלה בין בניי להבדיל המצריים, כמו"כ יהיה ביציאה מהגלות האחרון כע"ז שיעשה ד' ית' ההבדלה וההפרשה בין בניי עצמו ויציאה והפדות והבדלה הזאת שבין בניי בין זל"ז הוא יותר קשה מהיציאה והפדות ממצרים (והג') שהוא הגלות של

יהודי בתוך לבו של עצמו שהוא בגלות בידי יצרו השורה בלבו עצמו, והקב"ה יעשה להאדם פדות והבדלה ממנו, וזה היותר קשה מכולם ולכן כתוב בה "והרבה" עמו פדות, וכל זה יהיה נעשה בהגאולה שלימה.

ונסביר קצת יותר עני"ז במה שנוגע לנו והנה עד עתה היה מובן בעני"ז שמה שסבלו כלל ישראל מהמתבוללים ומשכילים והציונים וכדו' במשך קרוב לג' מאות שנה האחרונים וגם בשאר תקופות היה כזאת (כמו בזמן החרבן מהבריונים ובזמן היוונים מהמתיוונים וסבלו בני"י על ידם הרבה צער וצרות וגזירות שגרמו הם לכל הכלל) הוא הגלות שבין יראי ד' אצל הרשעי ישראל אבל סוכ"ס לא היה חוסר ההבדל כ"כ גדול כי הרשעים האלה היו כמעט (*) תמיד ניכרים ונבדלים למי שדרש וחקר כראוי, אבל עתה בתקופתנו זה המר ועצוב נוכחנו לדעת שהפשט הוא לגמרי אחרת כפי שאנו רואים במוחש כפי שכבר הזכרנו שהנסיון הוא גדול וקשה מאוד מכיון ששני הצדדים שווים במראה וקומה, ובזה למרום צפיות עינינו שיגאלנו ויצילנו הקב"ה מידם ויבדילם מאתנו לנו ויכירם אלינו בכדי שנדע להבחין באיזה דרך נעלה ונגיע לעיר ד' שמה.

(*) אע"פ שבאמת גם בזה היה קצת בלבולים כי המשכילים והציונים הראשונים היו הרבה מהם נראים בחצוניותם כיראים וחרדים, אבל עם כל זאת היה זה פוגע בעיקר כלפי פשוטי עם ועמי הארץ ולהם היה בזה נסיון וגלות כי לא ידעו אחרי מי לילך ולהרוח נמשך אבל להמבינים ומלומדים לא היה כל כך נסיון בזה.

וכמו"כ יחד עם זה הגלות הג' ג"כ שונה ממה שהיה בדורות שלפנינו שהיה בערך ניכר מהו מצד היצה"ר שזה היה המשיכה לעבירה ולעוה"ז שכולם בדרי"כ ידעו להבחין ולומר שזה מצד הרע והיצה"ר והנסיון היה רק להתגבר כנגד יצרו וזה ג"כ פגע בעיקר בפשוטי העם משא"כ המעולים שבעם היו תמיד מתגברים נגד יצרם ולא היו מתבלבלים ממנו, משא"כ בתקופתנו השתנה מאוד הענין שרובא דרובא אינם יודעים להבחין בין טוב לרע וכנ"ל שאומרים על טוב רע ועל רע טוב וכל א' בונה במה לעצמו ונהיה דורש טוב לעמו להרבות פעלים לתורה ומעש"ט, ומועטים המה מאוד אלה שיודעים להבחין מהו הטוב האמיתי, ובפרט ענין קליפת הערב רב ששורה ושולט בינינו מאוד שהיא קליפת ההגיון וחכמת היוונים שנהיה העבודה זרה של היום ורובא דרובא חושבים שזה הוא הטוב והחיים ושזה הישועה והגאולה ולא מבינים שאדרבה זה עומק הגלות והקליפה שמעכב ומונע את הגאולה האמיתית ח"ו וכמו"כ ישנו ענין הגלות וקליפה שנתפשט ונתקבל אצלינו (שונה מכל הדורות) והוא ענין קליפת דור הפלגה שחזר וניעור היום מאוד שרוב העדות והמוסדות תפוסים וטרודים לבנות לעצמם במה ומגדל ושם עד השמים, וענין זה לא נחשב היום כיצה"ר ודבר מופרך כמו שאר התאוות והכבוד המדומה אלא כדבר טוב וכאלו זה רצוי למעלה ואכמ"ל בעני"ז יותר.

אבל מה שכן יש להדגיש בענין זה הוא לגבי מה שדברנו עליו עתה לאחורונה, שאנו בזמן הבירור הקשה, והמלחמה עם קליפת היוונים והערב רב גודלת ומתגברת בצורה קשה מאוד כנזכר, והיותר קשה מהכל הוא הבלבולים שבלב האדם הבא להיות יר"ש ולהתקרב לדי' שעליו חלה קושי והבלבול הנזכר וחושך גדול כמו שכבר הארכנו בזה במקום אחר והזכרנו גם מה שמבואר במדרשי חז"ל (וכבר נדפסו חלק מהדברים) שמש"כ בפי' בראשית שבתחלת הבריאה לפני התגלות האור היה שורה חושך ע"פ תהום וגוי' שזה רמז על גלות וקליפת היוונים ושזה יהיה גם כן לפני התגלות האור חדש שעל ציון תאיר וע"ז כתוב בנביא (ישעי' ..) שלפני הגאוו"ש יהיה מצב של חושך יכסה ארץ, עכ"פ עתה נתבאר לנו ששניהם קשורים יחד זה עם זה שע"י העירוב שיש בין העם ואינו ניכר בין זה לזה ה"ז עצמו גורם גם בלבול גדול בלב האדם.

והנה ממימרא הנ"ל עה"פ ושמתי פדות המובא כאן ילה"ב שבי' ההבדלות האלה דהיינו אי' שיהיה הכרה והבדלה ברורה בין רשעי בני"י לצדיקיו וכמו"כ הענין הבי' שיהיה ניכר להאדם בין הטוב לבין הרע שבלבו יהיו נעשים עוד לפני הופעת הגאוו"ש כמו הפדות שעשה די' במצרים שתהיה נכרת ההבדלה בין ישראל למצרים זה נעשה לפני היציאה (בשעת ההעשר מכות) בשעה שהכין הקב"ה את בני"י להגאולה והיציאה ממצרים כמו"כ יהיה הענין בגאולה העתידה שבשעה שיהיו בני ישראל סמוך ונראה להגאוו"ש ובשלבי ההכנה והתכוננות להגאוו"ש אז תהיה נעשית ההבדלה וההבחנה הזאת.

וביאור ענין הצורך שתהיה נעשית ההבחנה דוקא עוד לפני הופעת הגאוו"ש, הוא כי ההבחנה והבירור הזה הוא כדי לקבוע מי לדי' ומי ישאר וינצל במלחמת גוג ומגוג ויחי' בביאת המשיח, ומכיון שהכלל הוא שאין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו לכן לפני כל גמר דין של עונש בידי שמים מקדים די' לתת להאדם הזדמנות ואפשרות למנוע את העונש ולהנצל ממנה והוא ע"י שמרמזים להאדם רמזים בכל מיני אופנים או ששולחים צרה קלה (לפי ערך העונש ההיא) שע"י יתן לבו להתעורר לעשות חשבון עם נפשו (וכמבואר ענין זה בחז"ל (ברכות ...) עלה למטה .. יהיה דומה בעיניו וכו'...) ועל כן גם היום בזמן הבירור מראים לנו בגלוי הפדות וההבדל עד שכאוו"א יוכל ע"י להבחין (*) ולהכיר את עצמו ודרגתו ולעשות דין וחשבון עם נפשו איפה הוא עומד ולבחור במה שצריך לבחור וע"י לזכות בחיים ובטוב ובאור הגדול שיתחדש עלינו בעגלא ובזמן קריב בב"א.

(*) ואגב אזכיר עוד ספור דומה למה שכבר הזכרנו (באות ט') בכדי להוכיח איך שכל מה שהמקנאים והמעוררים טוענים שלטובה כוונתם כי המתחסדות גורמות למאס ענין הצניעות בעיני הנשים שצריכות עדיין להתחזק בענין הצניעות, והסיפור שרצוני להזכיר מוכיח סתירת עני' ומוכיח שזה שקר ודמיון שוא לגמרי, והוא מה שסיפר לי איש א' שאשתו הולכת ברדיד, ופ"א כשהלכה ברחוב העמידה אותה אשה א' מודערנית ושאלה וחקרה אותה מה הענין שהולכת כך והיא הסבירה לה שכך הלכו אמותינו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה וגם ספרה לה המקורות לזה שכך הלכו בדורות

שלפנינו, ושאלה אותה האשה הנזכרת האם בעלה מסכים שתלך כך ענתה לה בחיוב, אזי ענתה ואמרה האשה אשריכם ומשובחים אתם שככה אתם נוהגים, והרי לנו מזה הוכחת ההיפוך הגמור ממה שהם טוענים שלא די שאיננו גורם למאס אלא שאדרבה ה"ז שבחינו ותפארתינו בעיני כל ועי"כ יתקרבו ויתחזקו יותר בצניעות, וזה כמו שהזכרנו מקודם שכשמקיימים מצות התורה"ק כראוי ה"ז חכמתכם וגו' אפילו בעיני האומה"ע

יח

ואזכיר עוד מה שהזמין ד' לפני עתה כשעברתי ברחוב והנה הזדמן לפני עיני אשה מכוסה עם שאל ארוך ואיני יודע אם זה היא הרדיד שמזכירים או מה אבל עכ"פ מה אגיד לכם איזה הרגשה היה לי אז ריח גן עדן ואמרתי ללבי האם זאת היא הלבוש אשר מוציאים עליה שם רע לאמר שהיא מושכת עין (ולכן הם קוראים לזה פריצות עפ"ל)

הוספת המעתיק: זכרוני לפני זמן כשהתחילו נשים ללבוש שאל היתה איזה אשה שהלבישה שאל ועבור כך הוציאו את בתה מבית הספר, והיא הלכה לבית דינו של הגאון ר' ניסים קרליץ שליט"א להתלונן לפני הגאון, והוא שלח תיכף ומיד המנהל ושאל אותה למה הוציא בתה מהבית ספר והמנהל ענה מפני שלבוש הזה מושך עין להסתכל עליה (ברחוב) פנה הגר"נ להדיינים שישבו על ידו ושאל אותם הנה פה עומדת לפנינו האשה עם השאל האם אתם מרגישים משיכת עין ענו ואמרו שלא, פנה הגר"נ להמנהל ואמר לו אני אומר שמנהל שמוציא ילדה עבור זה אותו צריכים להוציא מהבית ספר.

והרי באמת סברא זו הוא סברא של שטות גדול המביא לידי גיחוך שהרי איזה יצה"ר הם מרגישים כאן איזה הרהורים רעים נגרם עי"כ, בודאי אין כאן אצל המתלוננים וממאסים בזה ומשניאים אותה אלא יש כאן עין הרע עין מנאפות ח"ו שהשביעה את עצמה מטומאה היצה"ר ופגם בקדושה ולכן נעשו עי"ז ממאסים בטוב ח"ו אנו נעשינו מושפעים מהרחוב הפרוץ והמזוהם ומלוכלך וגיעול ומזהה השתכרנו וכמש"כ (ישע"י נ"א כ"א) שכורת ולא מיין ועי"י השכרות אנו רואים השקפה מסולפת כזאת למאס בבגדי אמהותינו הלא כאן מורגש ריח גן עדן והשכינה ועל זה נאמר כל כבודה בת מלך פנימה שהיא מעוטפת בחומה של גן עדן שאין שם כניסה כלל להיצה"ר ולסט"א וכנגד המתרעמים ומזלזלים בהן אומר ד' ית' עמם אכבדה (שמואל ב' ו' כ"ב), הרגשתי כאילו חזרתי הביתה להחן והנועם שהיה אצל סבתותינו כך היינו רגילים בילדותינו לראות התמונות מהם וכיוצ"ב מכל הדורות שלפנינו הלא דבר זה מכניס רעננות בלב יהודי, ומורגש בזה כמו באהל השכינה אשר על זה נאמר ונגע (של היצה"ר) לא יקרב באהליך, ובטוח הנני באלה שאם היו לובשות כך כל

הנשים כבר לא היינו בגלות המר של היום שהיציאה"ר וגונדרא דיליה מכשילים את רוב העולם החלש היום ולוכד אותם במצודתו ד"י.

ועוד הרגשתי בזה ענין כאתחלתא דיציאה מהגלות המר הזה מגלות הפריצות מגלות דור המבול שאנו נמצאים היום בתוכה ורוח של תנחומין עברה לפני בלבי ובשורת אתחלתא דגאולה הרגשתי בזה שכבר מכינים ומכשירים אותנו להכנס בהיכל ד' ונזכרתי בפסוק שהקב"ה אומר לשכינתו התנערי מעפר קומי לבשי בגדי תפארתך עמי ולענינו יש לרמז בפסוק בזה האופן שע"י שהתחילו בנות עמו לקיים ללבוש בגדי תפארתם (שהם מלבושים הישנים כנזכר) בכח אתערותא דלתתא זאת מתעורר כנגדן הקב"ה לאמר לשכינתו ית' התנערי מעפר קומי כי הגיע גם זמנך לעשות כמותן ולבשי בגדי תפארתך הישנה שהוא להתעטר ולהתפאר עם בני זוגך כנסת ישראל שהיא נקראת כלתו של ד' ית' (בחינת שכינתו ית' כידוע ליודעי חן), ולא מצאתי אופן להסביר תלונותיהם של המתלוננים אלא ע"פ מש"כ (תהלים צ') אוהבי ד' שנאו רע וגו' כלומר שמי שאוהב את ד' ה"ה ממילא גם שונא את הרע, ומזה יש לדייק (מכיון שמכלל הן אתה שומע לאו) שכמו"כ הוא גם בהיפוך שמי שאין לו אהבה לד' אזי ממילא יש לו אהבה להרעה ח"ו (*), ומכש"כ מי שח"ו סולד מדבר ד' אזי יש לו שנאה להטוב ועל זה צועק הנביא (ישע"י ה' כ') הוי אומרים לרע טוב ולטוב רע.

(* וביאור ענין זה מבואר מתוך דברי החזו"א (...) שכתב שמוטבע בטבע האדם כח שנאה וכח אהבה ולכן צריך שיהיה לו שנאה לענין א' ואהבה לדבר א' ולכן מי שמכניס כח האהבה שלו לדבר ד' אזי כח השנאה נשאר אצלו ליציאה"ר ולהרע ומי שמכניס כח האהבה שלו להרע ממילא כח השנאה שלו יוצא להטוב.

וכדאי לציין עוד ענין מש"כ באגרת החזו"א (...) כלפי אלו שאומרים שיש להם אהבה לתורה ולמצות ד' ית' אלא ששונאים את הקצוניות, כתב על זה החזו"א שכמו שאין באוהבי החכמה שנאה לקצוניות החכמה כמו כן אין באוהבי התורה ומצות שנאה לקצוניות, עכדה"ק.

ואמרת אז ללבי בודאי לא לחנם הזמין ד' לפני עיני לראות את זאת (כי בודאי שת"ל אין דרכי להסתכל בכגון דא) והרגשתי אז בלבי מה שכתוב שהשכינה בגלות מתפלשת בעפר מרוב לכלוך העבירות והעכירות שנמצא בינינו ואין מי שירחם על השכינה לדאוג על צערה וגאולתה, ואלו הצדקניות מתחילות להעלותה מעפרה ובהם יתקיים משאחז"ל בזכות נשים צדקניות עתידים להגאל, ולכן מה שהן סובלות עתה עלבון וזלזול זה בדיוק דומה לעלבון וצער שישנו היום להשכינה הקדושה שמכיון שהן נעשות עתה כשושבינא דמטרנותא השכינה ולכן גם הן שנמצאות עתה עמה יחד חל גם עליה אותה הרגשה ששורה כביכול אצל השכינה עכשיו ועל כן כל זמן שהשכינה עדיין לא יצאה מגלות ועדיין מתפלשת בעפר כמו"כ עובר גם עליהן עתה בזלזול ובזיון, אבל על זמן זה נאמר (ישע"י כ"ו) חבו כמעט רגע והשכינה תצא מגלותה הרי אז ונהרת לבבך ויצאו יחד אתה ראשונה לכולן וישמחו ויעלזו אתה יחד אמן כן יהי רצון.

והנני יושב ומצפה לישועתו ית' לגאולת ופדות השכינה הקדושה מגלותה ומהתפלשותה באפר על חילול ד' הגדול והנורא שמתחלל יום ובופרט על מה שקורה שמוסיפים עתה לחלל שם שמים במלחמה עצובה זו, ויהי רצון שנזכה כולנו יחד עם כל הכלל ישראל לחזור בתשובה שלימה לפניו ית' דייקא ולזכות לראות בקרוב בנחמת ציון וירושלים ולהיות מאלה שאליהם נאמר ואמר ביום ההוא הנה אלקינו זה קוינו לו ויושיענו זה ד' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו, ע"כ, וכפ"י המהרש"א (סוף מס' סוטה) שהכוונה בישועתו ית' של השכינה הק' אמן נצח סלה ועד.

כתוב בתוה"ק (דברים ל"א י"ח) ואנכי הסתר אסתיר פני מהם וגו', הנה ענין הסתרה הכפולה המוזכר בפסוק זה י"ל הכונה על ב' מיני הסתרות (א') בגשמיות דהיינו הצרות המרובות כמו שישנו היום, והסתרה ב') ברוחניות ועבודת ד' דהיינו שלא יראה ולא ירגיש האדם הצלחה בעבודתו את ד' ית' אע"פ שישתדל בכל כחו, וכמו"כ לא יוכל האדם למצוא דורש ומבקש שילמדנו הדרך הנכון איך להתקרב לד', ועל זה כתוב ג"כ בתוכחה (דברים כ"ח כ"ט) והיית ממשש בצהרים כעור הממשש באפילה ולא תצליח את דרכיך דהיינו שלא יראה הצלחה בדרכו וגם כמו עוור כשאין לו מי שמנהיגו שממשש ואינו מצליח למצוא את הדרך להגיע למבוקשו מכח שחשוך לו אפילו בצהרים כמו"כ לא יצליח למצוא את הדרך איפה ללכת בכדי להגיע לד' ית' וגו', וכמו שהוא המצב היום וכמו שאמחז"ל (סוטה מ"ט.) על עקבתא דמשיחא אין דורש ואין מבקש.

וכך מובא בשם צדיקים שאמרו שבדור שלפני ביאת משיח צדקינו יהיה מצב כזה שרק דרך רשעים צלחה ודרך צדיקים יהיה ח"ו בהיפוך וגם בעבודת ד' ית' יהיה כך ואלה שישתדלו בעבודת ד' ית' באמת לאמתו ויתאמצו לעשות נח"ר להבוב"ה באמת ובתמים ולהתקרב אליו באמת לאמתו לאלה יהיה להם קשה מאוד בכעו"ע ובהסתרת פני ד' ושער ההצלחה אפילו בעבודת ד' ית' יהיה סגור בפניהם ולא יראו ולא ירגישו הצלחה בעמלם (וכמאמר מ"ע בגמ' ...) אני אמרתי לריק יגעתו וכו' ע"ש), וכמו"כ יהיו מזולזלים ונמאסים בעיני כל, ולא יראו ולא ישתדלו בעבודת ד' ית' באמת לאמתו עובדים שלא לש"ש ורחוקים מהאמת ומד' ית' בעומק לבם לאלה לא יהיה הסתרת פנים אלא אדרבה יהיו שערי הצלחה פתוח לפניהם גם ברוחניות בעבודתם את ד' והיה נראה להם ומורגש ונדמה להם וגם לאחרים שהם קרובים ורצויים מאוד לד' ית' ויהיו כולם מרוצים מהם ויהללו וישבחו אותם ויהיו מכובדים בעיני כולם, ובזה יהיה לאנשי הדור ההוא נסיון גדול (*),

(* וזה דומה למה שהיה ג"כ הנסיון בימי יחזקאל הנביא שאמרו אליו מבנ"י שלא רצו להפסיק מלעבוד לעכו"ם ולעבוד רק את ד' ית' כי טענו שהם רואים שכשעבדו לע"ז והקטירו למערכת השמים היה להם הצלחה ומעת שחדלו להקטיר אליהם נחדל מהם הצלחתם, וזה עתה הוא התיקון לזה שנעמוד בנסיון זה שאפילו בשלא יראו הצלחה ימשיכו לעבוד רק את ד', ובזה נזכה לתקוננו בזה.

ובאמת הן הנה דברי חז"ל (בפי חלק במסי סנהדרין ובסוף סוטה) שיראי חטא ימאסו וכו' ומקורו בדברי הנביא (ישעי' י) וסר מרע משתולל.

ואע"פ שישנם גם היום הרבה מורים ומלמדים דרך בתורה ועבודת ד' בכ"ז א"א להאדם היום לדעת אם הנו נמצא בדרך הנכון מכיון שישנם הרבה חילוקי דיעות בכל דבר ובכל דרך והרי כל אחד ואחד מכריז ואומר שאצלו הוא הדרך הישרה ורק אם תלכו בדרך זו תתקרבו לד' והאיש משתהה לדעת איה איפה הוא דרך הצדק ודרך הישר שבה ילך.

והנה ישנו כלל גדול שבכל מקום שכתוב בתורה"ק עונש וכדו' שם באותו פסוק עצמו רמוז ג"כ דרך התיקון והרפואה לזה, ומי שאינו ראוי לדעת את זה לא יראה ולא יבין את הרמז, ומי שכן ראוי (כגון ע"י שיעשה תשובה ויתקן עצמו) אזי יתגלה לו הרמז הזה וימצאנו, וכמו"כ ילה"ב כאן שבפסוק זה עצמו מגלה לנו התורה"ק ברמז הסימן להכיר איפה היא הדרך האמיתי איפה ד' ית' מסתתר וזה אמרו "אנכי הסתר אסתיר פני" כלומר במקום שתראה הסתרה היותר גדולה הסתרה כפולה תדע ששם אנכי נמצא ומסתתר שם, וכמו שהוא במשל הגשמי שהמסתתר משונאיו וכדו' כדי שלא ימצאנו בורר לו מקום היותר מוסתר במקום שלא יעלה על לב שום בני"א ששמה ה"ה מוסתר, והנה לקרוביו ואהוביו באמת אליהם הרי הוא מגלה ונותן להם סימן לדעת איה מקום כבודו.

וכמו"כ הוא לענינינו שכאשר אדם רואה שדוקא כאשר הוא מבקש את ד' ית' ואת הדרך להתקרב אל ד' ית' באמת דוקא אז ה"ה נפגש עי"כ בהסתר פנים ביותר והכל הולך לו בהיפוך, ואע"פ שעל פי שורת הדין ושכל הישר היה צריך להיות שאדם שמבקש את האמת ותכלית החיים יהיה לו סע"ד ושערי ההצלחה יהיו פתוחים לפניו יותר מכל מבקשי הון והבלי העוה"ז, אבל לאכזבתו הגדולה נהפוך הוא שלכולם שערי הצלחה פתוחים ודוקא אליו שהוא פונה להתכלית האמיתי הרי כל השערים נעולים לפניו וה"ז הענין הבלתי מובן ביותר ולא מתקבל כלל על דעת האנושי, ולכן ה"ז בחינת הסתר פנים היותר גדול, ולכן דוקא מזה שהאדם רואה אצלו כך ידע נאמנה שהוא הולך בדרך הנכון והישר ושהוא נמצא קרוב באמת לד' ית' כי הרי הוא בתוך ההסתרה הגדול אשר שם ד' ית' ג"כ מסתתר,

ועל זה נאמר ישמח לב מבקשי ד' ויל"פ שנאמר זה בעיקר על דור האחרון ולכן כתוב מבקשי ד' ולא כתוב מוצאי ד' כי אע"פ שלא מצאו את ההצלחה ונמצא נשאר מבקשים לבד ולא יותר בכ"ז? ישמחו בזה לבד שהם מבקשי ד', ודוקא מפני שלא רואים בעיניהם את ההצלחה כי זה סימן מובהק שהם בדרך הנכון ולכן בזה לבד שהם מבקשים ישמחו כי הצלחתם בטוחה ושמורה להם לעולם העליון ולעתיד לבא, ומי שבדור ההוא רואה הצלחתו השלימה ה"ז ח"ו סימן בהיפוך (ומה שנראה לו ה"ז רק הטעיה שהיצה"ר מטעה אותו ומסמא עיניו לראות מה שאיננו נכון) וזה מה שאחז"ל על פסוק זה ועל דור זה "מי שאינו בהסתרה פנים אינו מהם, וזה התיקון עבור אלו הנשמות שמדורות הקודמים כמו בזמן הנביאים כשהיה בהמ"ק קיים והיה הנהגה בגילוי פנים ולא שמו לב לשוב לד' ע"י תוכחת

הנביאים, לכן מורידים אותם בגלגול בדור זה שהנהגה הוא בהסתת פנים וע"י שבכ"ז ישובו אל ד' ומסרו נפשם באופ"ז להמשיך השתדלותם להתקרב לד' ולעבדו ית' אע"פ שלא רואים שום סימן הצלחה להתקרב אליו ית', בזה יהיה להם תיקון ויזכו לחזור להנהגת גלוי פנים פי שנים (בבחינת במקום שבע"ת עומדים וכו') בהגאו"ש בב"א,

ובזה יתפרש כמין חומר הפסוק בשיר השירים קול דודי דופק פתחי וגו' (והיינו קול ד' ע"י הנביאים בתוכחתם כנזכר) והשבנו פני קול ד' ריקם באמרינו פשטתי וגו' כלומר כמו במשל מי שקוראים אותו והוא כבר הלך לנוח ופשט כבר בגדיו ואומר לקול הקורא אליו שאינו יכול לפתוח את הלת מפני שקשה לו להתלבש עו"פ וללכלך רגליו בחוץ, ואח"כ כשדודי שלח ידו וגו' ומעי המו עליו בגלות המר הזה ועי"כ כבר הנני קם לפתוח לדודי ולבקשנו, ואז הרי דודי כבר חמק עבר בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני, ודוקא ע"י שבקשתיו פוגעים בו השומרים והכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי שומרי החומות (החשובים שהם שומרי חומות בת ציון) אבל אני מגודל חולת אהבה אליך ד' אינני אז משם אע"פ שהנני מקבל מכות ופצעים (וכמו שישנם היום ת"ל גם אנשים צדיקים שמקבלים בגודל חולת אהבתם לד' מכות ופצעים משונים עבור מחאתם על עוברי עבירה או שמירת שבת ק' או שמירת קברי קדמונינו וכדו' בכל ענין שמירת הדת) הם וכמותם אלה הם והן אשר זוכים ומזכים את כל הכלל והעולם כולו ובזכותם ממשיכים את הגאו"ש בקרוב בב"א, והם יזכו להיות בראש וראשונה בקבלת פני השכינה ופני משיח צדקינו בשוב ד' שיבת ציון בב"א.

ובזה יש להוסיף מה שיל"פ רמז נאה במזמור (תהלים כ"ז) לדוד ד' אורי וישעי וגו' (שאומרים בחודש אלול) בהמשך למה שפרשנו לעיל (עמ' י"ד קרוב לסוף אות ח') במש"כ כי יצפניני בסוכו ביום רעה יסתירני בסתר אהלו וגו' שי"ל שזה רמז שבזכות זה שהאדם מחזיק מעמד בעבודת ד' ואע"פ שבכדי להיות אתו עמו בקרבתו ית' ה"ה מוכרח להיות נמצא ג"כ תוך ההסתת פנים ביותר כנזכר בזכות זה במדה כנגד מדה תמיד יצפננו ד' ית' ביום רעה בסוכו ובסתת אהלו ויהיה נשמר עי"ז מכל צרה וצוקה ונגע ומחלה ומלחמת גו"מ ומחבלי משיח ומכל רע וד' ישמור צאתו ובואו מעולם ועד עולם אמן כן יהי רצון (*).

(* וכמו"כ הוא במקרה זה שלפנינו שרואים שאפילו היותר חשובים וכמו"כ דוקא במקום החשוב ביותר כמו עיר ב"ש (שלכן התיישבו שמה אלה שמבקשים להתקרב לד' באמת) דוקא במקום שהיה צריך להיות עיר הצדק שמה דוקא (נעשה) ה'שע ונלחמים נגד הרוצים להתקרב לד' ומשמיצים אותם בדברי שקר שלא היו דברים אלו מעולם ובה מטעים גם את החשובים שגם הם יפסלו אותם, וזה באשמת המשמיצים בשקר, (ואע"פ שהיה להם לכולם להבין שאפילו לפי דברי העדים הרי איננם עושים עוול במזיד אלא בטעותם בחושבים שכך ראוי והגון לעשות א"כ היה להם עכ"פ לרחם עליהם ולא לצאת במלחמה נגדם) וא"כ אין לך הסתת פנים יותר מזה, לכן יש להם לדעת שהן הנה שהם קרובים לד' ויהיה להם חלק בהתקרבות הגאו"ש ויהיה להם זכות קיום בהגאו"ש, ויקחו חלקם בראש בב"א.

וטעם הדבר למה אנו צריכים לעבור מצב כזה ולמה ד' ית' צריך להסתת דוקא במקום ההסתת הגדול ביותר (ואפילו כלפי אלו שלא חטאו אלא אדרבה מוסרים נפשם וגיוסם להתקרב אל ד' ית') הסיבה הוא כי מכיון שישנם כאלה שבמשך הדורות (והגלות) פנו אל אלהים אחרים ועדיין תקועים שם והקב"ה ברוב רחמיו אינו רוצה שיהיה נדח ממנו נדח ורוצה שיגאלו גם הם ולכן רוצה לתת להם האפשריות לשוב לד', על כן ה"ה ית' מוריד עצמו כביכול לשם למקום ההסתת והחושך ששם הם נמצאים בכדי להוציאם ולפדותם משם ולהחזירם אליו ית' ובתוך החושך העב הזה

מעוררם ומעודדם לשוב אליו, ומכיון שלעת כזאת המלך נמצא שם ועוסק בהחזרת שביו משם כמו שהוא בזמן הזה שהתחיל להתקיים ענין ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים, לכן מי שרוצה להיות קרוב אל המלך מוכרח הוא לפנות לשם להפגש עם החושך וההסתר הזה ושם ימצאנו.

ועוד ענין יש בזה שעלינו להגיע לשם כי מכיון שאנחנו אהוביו ית' לכן רצונו ית' שיהיה לנו זכות שותפות בהגאוו"ש ובהחזרת האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים וזה ע"י שאנו נמצאים באותו מקום הנדח ששם כ"כ רחוק מהקדושה שע"י א"א בדרך הטבע להצליח שם ברוחניות ועבודת ד' ית' ובכ"ז עובדים שם את ד' בחירוף נפשם ע"י מוציאים משם נצוצות הקדו' ששקועים שם ובזה אנו נעשים שותפים בהגאוו"ש כי בהגאוו"ש צריכים להגאל כל הנצוצות של הקדושה שנשבו ונתפזרו בכל המקומות שבעולם כמו הרכוש הגדול שהוציאו בניי ממצרים ובל"ז א"א שיושלם הגאוו"ש, ובזה יהיה לנו זכות קיום בהגאוו"ש אפילו אם מצד מעשינו אין אנחנו מספיק ראויים לזה, בכ"ז (*) מאחר שאנחנו שותפים הרי מן הראוי שנזכה ג"כ וא"א לשלול אותנו, לכן עלינו להיות נודדים אחריו ית' וביחד אתו להכנס לשם למקומות היותר שפלים ונדחים ומשם נחזור בעזרתו ית' ברכוש הגדול ונשמח כולנו יחד אתו ית' עם התגלות מלכותו כשיאמר כל אשר נשמה באפו ד' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה בעגלא ובזמ"ק אמן כן יהי רצון, בס"ד.

(*) עי' רמב"ן שם (דברים ל"א י"ח) שמקשה שם הלא מכיון שאומרים על כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה, ה"ז לכאורה וידוי ותשובה ולמה א"כ עדיין יהיה הסתרת פנים ע"ש מה שתירץ שעדיין אין שם תשובה שלימה לכן הישועה תהיה דוקא באופן של הסתרת פנים, ע"כ, ולהאמור אתי שפיר שע"י ההסתרת פנים ומסירת נפש לעמוד בהנסיון בזה יתוקן מה שחסר מתשובתם בשלימות..

ולפי האמור נמצא שדוקא מי שאינו נופל בייאוש מכח ההסתרה שמזדמן לפניו אלא עומד איתן בנסיון זה על ידי שיודע שה"ה נמצא עתה בקרבתו ית' וה"ה מחזיק ידו בד' ית', הוא זה שיכול להיות בטוח בזה שבודאי יש לו זכות קיום בהגאוו"ש, משא"כ מי שאינו עומד בנסיון זה אין לו הבטחה שיהיה לו זכות קיום בהגאוו"ש אלא אם כן הרי הוא צדיק גמור, וזה משאחז"ל כל מי שאינו בהסתרת פנים אינו מהם כלומר אינו בטוח כלל שיהיה מהם מאלו שיגאלו, אבל מי שהוא בהסתרת פנים ה"ה "מהם" כי אם הוא מחזיק מעמד בעבודתו את ד' ית' במצב כזה ולא זז ממנה אע"פ שעובר עליו הסתרת פנים כזה ה"ה בודאי נמצא בקירבה גדולה אתו עמו ית' ויזכה לראות בנחמה וה"ה "בודאי מהם" בס"ד.